

อ่านกันทั้งเมือง อ่านกันทั่วโลก

ยุทธวิธีสร้างรักเสริมแรง "อ่าน-อ่าน-อ่าน"

One Book One City :
อ่านกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน
หนังสือ ๗ เรื่อง สำหรับ ๗ เมือง
โอโฮมา "อ่าน" หนังสือให้เด็กฟัง

วัฒนธรรมการอ่าน
แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน
Reading Culture Promotion Program

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน
ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สารบัญ

- ๔ เปิดประตูสู่ “อ่านกันทั้งเมือง อ่านกันทั่วโลก”
- ๑๒ One Book One City : อ่านกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน
- ๑๖ One Book One Chicago
- ๒๐ One Book One Edinburgh
- ๒๔ Dublin : One City One Book
- ๓๐ Oswestry Reads
- ๓๔ หนังสือ ๗ เรื่อง สำหรับ ๗ เมือง
- ๓๘ One Book One Twitter : ชุมชนคนอ่านบนโลกไซเบอร์
- ๔๒ Jumpstart’s Read : อ่านเรื่องเดียวกัน วันเดียวกัน ทั่วโลก
- ๔๕ ABC To Read : จิตอาสาสร้างนักอ่าน
- ๔๘ โอบามา “อ่าน” หนังสือให้เด็กฟัง
- ๕๒ แหล่งข้อมูล

อ่านสร้างสุข : อ่านกันทั้งเมือง อ่านกันทั่วโลก ยุทธวิธีสร้างรักเสริมแรง “อ่าน-อ่าน-อ่าน”

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวนพิมพ์ : ๑,๐๐๐ เล่ม บรรณาธิการ : สุดใจ พรหมเกิด บรรณาธิการประจำฉบับ : รศ.ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ เขียนโดย : พิรุณ อนุวัชศิริวงศ์ - ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการอ่าน บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : ปาจารย์ พุทธเจริญ ภาพ : เดอะ ดวง กองบรรณาธิการ : นิตานาถ ไทรทองคำ, ภาวินี เปี้ยธัญญา, ชุตติมา พุกกลิ่น, ยุติ งามวิทย์โรจน์, วิลาสินี ดอนเงิน **ประสานการผลิต** : กนกกาญจน์ เอี่ยมชื่น, พวงผกา แสนเขื่อนสี **จัดพิมพ์** : แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ๔๒๔ หมู่บ้านงาไม้ ซอยเจริญสนทวงศ์ ๖๗ แยก ๓ ถนนเจริญสนทวงศ์ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร ๐-๒๕๒๔-๔๖๑๖-๗ กต ๓ **พิมพ์ที่** : แปลนพริ้นท์ตั้งจำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๒๗๗-๒๒๒๒

คุยเปิดเล่ม

ในเวทีประชุมทั้งคณะกรรมการส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (วาระการอ่านแห่งชาติ) และคณะกรรมการยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนากรุงเทพมหานคร ให้เป็นมหานครแห่งการอ่าน : Bangkok Read for Life ต่างเห็นพ้องกันว่า หากสามารถค้นหา “Best Practice” ที่ประสบผลสำเร็จตรงมาด้านการอ่านได้ น่าจะเป็นแรงหนุนสำคัญของการสร้างความตื่นตัว ความตระหนักรับรู้ และก่อแรงสะท้อนด้านพฤติกรรมการอ่านได้รวดเร็วที่สุด

ระหว่างการเก็บรวบรวม “Best Practice” ในบ้านเรา ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมกรอ่านได้ค้นคว้ารวบรวมปฏิบัติการส่งเสริมการอ่าน ๑๐ โครงการ จากทั่วโลกที่สร้างกระแส สร้างสีสัน ปลูกการอ่านแก่คนทั้งเมือง ทุกวัยได้

หวังว่ายุทธวิธีที่นำมาเสนอนี้จะก่อประโยชน์ต่อแนวทางสร้างกระแส และประยุกต์ใช้เพื่อสร้างเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการอ่านทั้งระดับท้องถิ่น และระดับชาติในสังคมบ้านเราต่อไป

สุดใจ พรหมเกิด

ผู้จัดการ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

เปิดประตูสู่ “อ่านกันทั้งเมือง อ่านกันทั่วโลก”

ปฏิบัติการสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านที่ประสบผลสำเร็จงดงาม หรือเรียกได้ว่าเป็น “Best Practice” รวม ๑๐ โครงการ ที่ได้นำมารวบรวมไว้ใน *อ่านกันทั้งเมือง อ่านกันทั่วโลก* เล่มนี้ จะทำให้เราได้ยุทธวิธีสร้างรักเสริมแรง “อ่าน” ที่สามารถเป็นแนวทางประยุกต์ ทำให้เกิดมรรคเกิดผลได้

โครงการเหล่านี้มีความปรารถนาอันแรงกล้า ในการสร้างชุมชนคนรักการอ่านตั้งแต่ระดับเมืองไปจนถึงระดับโลก จากหนังสือที่มีอายุใกล้ตัวเลข ๓๐๐ ปี จนถึงหนังสือที่ตีพิมพ์ไม่ถึงปีมานี้เอง จากหลักการ *“One Book One City - อ่านกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน”*

แนวคิดเรื่องสร้างกระแสการอ่านหนังสือด้วยเรื่องเดียวกัน ประเดิมที่เมืองซีแอตเติล ในรัฐวอชิงตัน ตั้งแต่ปี ๑๙๙๘ แล้วประสบความสำเร็จ สมาคมห้องสมุดอเมริกันก็ขานรับส่งทอดไปให้ห้องสมุดในเมืองต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี และชื่อโครงการ One Book One City ก็เริ่มแพร่หลาย มีการใช้ชื่อนี้แล้วเติมชื่อเมืองเข้าไป พลิกแพลงให้มีสีสัน ในความหมายที่เป็น city-wide-read คือคนทั่วทั้งเมืองได้อ่านเรื่องเดียวกัน พุดคุยสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องจากหนังสือเรื่องเดียวกันนี้

อีกราว ๕-๖ ปีต่อมา องค์การที่ใหญ่ขึ้นอย่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนศิลปะแห่งชาติ หรือ NEA (National Endowment for the Arts) ก็พัฒนาต่อ ด้วยการให้ทุนสนับสนุน และ ให้เลือกหนังสือจาก ๓๑ เรื่อง ที่ทาง NEA ได้คัดสรรให้ เรียกชื่อใหญ่โตขึ้นว่า The Big Read - อ่านกันใหญ่

ตัวอย่างของนครใหญ่อย่างชิคาโก *One Book One Chicago* ดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านจากหนังสือเรื่องเดียวกันมาจนถึงปีที่ ๑๐ แล้ว ชิคาโกกำหนดเรื่องที่จะพากันอ่าน ปีละ ๒ ครั้ง เท่ากับตอนนี้ผ่านเรื่องที่ ๑๙ ไปแล้ว รอเรื่องที่ ๒๐ มาจ่อรอคิวอยู่

ในแต่ละปีห้องสมุดมีกิจกรรมต่างๆ หนังสือที่เลือกก็มีความหลากหลายต่างๆ กันออกไป ตั้งแต่เรื่องแรก *To Kill a Mockingbird* ของนักเขียนหญิง ฮาร์เปอร์ ลี ที่ตีพิมพ์มาแล้วราว ๕๐ ปี ว่าด้วยการเหยียดผิวในอเมริกาตอนใต้ ถือได้ว่าเป็นนวนิยายอเมริกันสมัยใหม่ระดับคลาสสิก (ฉบับแปลเป็นภาษาไทยชื่อ *ผู้บริสุทธิ์* โดย ศาสตราจารย์ ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐) ส่วนใหญ่ก็เป็นงานที่มีประเด็นให้ขบ-คิด-พินิจ-พิจารณา มีความหลากหลายในด้านเนื้อหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาของหญิงสาวชาวลาตินพลเมืองชั้นสองในสหรัฐฯ ค่ายกักกันในช่วงสงครามโลก สงครามเวียดนาม มีทั้งรูปแบบนวนิยาย บทละคร รวมเรื่องสั้น

หลายต่อหลายเรื่องมีรางวัลพูลิตเซอร์ รางวัลโนเบลประทับ บางเรื่องมีอายุถึงร้อยปี ขณะที่บางเรื่องมีอายุราว ๒๐ ปี แต่เรื่องที่ได้รับการประกาศให้อ่านกันทั้งเมืองไม่ใช่อยู่ที่อายุของหนังสือ แต่อยู่ที่ “พลัง” ต่อสังคม

แน่นอนเพื่อให้การอ่านมีที่มาที่ไป และขยายความคิดความอ่านต่อไปได้ ทางทางจึงได้ผลิตหนังสือ “คู่มือแนะนำ” สำหรับแต่ละเรื่อง รวมทั้งมีรายชื่อหนังสืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น อันเป็นการเปิดโลกการอ่านให้กว้างขวางขึ้น

การส่งเสริมการอ่านไม่ใช่เพียงประกาศชื่อหนังสือขึ้นมา บอกให้ทุกคนอ่าน แล้วก็จบแค่นั้น หากแต่ “หนังสือนั้นต้องนำมาซึ่งการเรียนรู้ของประชาชน เราเลือกเรื่องที่มีประเด็นให้พูดคุยได้มาก และมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในเมืองเรา ถ้าทำให้คนทั้งเมืองชอบหนังสือที่เราเลือกได้ก็ยิ่งดี แต่ถ้าไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ก็จะทำให้เกิดข้อคิดเห็นในการโต้แย้งขึ้นมา แต่การที่จะโต้แย้งได้ก็ต้องอ่านหนังสือเล่มนั้นด้วยเหมือนกัน”

กระบวนการสำคัญของโครงการคนทั้งเมืองอ่านเรื่องเดียวกัน คือ :

อ่าน - คิด - คุยกัน - ฟังกันและกัน - เติบโตไปด้วยกัน

ในฝั่งของยุโรป เมืองที่ได้รับการประกาศจากยูเนสโกให้เป็น *เมืองวรรณกรรม (City of Literature)* แห่งแรกของโลกคือ เอดินบะระ เมื่อปี ๒๐๐๔ และล่าสุดคือเมืองดับลิน เมืองหลวงของสาธารณรัฐไอร์แลนด์ เมื่อปี ๒๐๑๐ นี้เอง

เมืองวรรณกรรมจะต้องเป็นเมืองที่มีหนังสือทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลาย มีห้องสมุด ศูนย์วัฒนธรรม และกิจกรรมในการส่งเสริมวรรณกรรมจำนวนมาก นอกจากนี้วรรณกรรมยังมีบทบาทสำคัญในทุกภาคส่วนของเมือง รวมทั้งมีการใช้สื่อใหม่ (new media) ในการส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับแวดวงวรรณกรรม

One Book One Edinburgh ชัยบั๊ก้าวแรกด้วยการเลือกผลงานของนักเขียนเรื่องนาม ชาวเอดินบะระที่ชาวโลกรู้จักดี คือ โรเบิร์ตส์ หลุยส์ สตีเวนสัน (เมื่อปีกลายมีการจัดฉลอง ๑๖๐ ปี ชาตกาลของนักเขียนผู้นี้) จากเรื่อง *Kidnapped* แต่ละปีจะมีการนำเล่มที่เลือก มาทำเป็นหลายๆ เวอร์ชัน เช่น เป็นฉบับกระชับความ ฉบับนิยายภาพ กระจายไปยังสถานที่ ต่างๆ แจกจ่ายให้ได้อ่านกันทั่วถึง นอกจากนี้ยังมีสื่อรูปลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างสีสันให้กับ การอ่านและให้เหมาะกับผู้อ่านแต่ละกลุ่ม โดยไม่ลืมว่าอย่างไรเสียก็ต้องจูงใจเด็กให้ เข้าไปยังห้องสมุด-พื้นที่เติมเต็มหัวใจรักการอ่านให้กับเขา!

นอกจากเทคนิควิธีต่างๆ นานา แล้ว ในแต่ละปีก็มีไอเดียใหม่ๆ ใส่เพิ่มเข้าไป ทำให้โครงการ ที่ดำเนินมางอกงามมากขึ้น มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น อย่างเช่นปีล่าสุดมีกิจกรรมพิเศษที่ชื่อ “พกพา บทกวีที่แสนปลื้ม” (Carry a Poem) แถมพกเข้าไปให้ผู้คนได้ปลื้มครื้นเริงกัน

เมืองเก่าแก่อีกแห่งหนึ่งของโลก ที่ได้รับการประกาศให้เป็น *เมืองวรรณกรรม* ของโลก สภาเมืองประกาศเรื่องที่จะอ่านกันทั้งเมืองมาเรียบร้อยแล้ว คือเรื่อง *Ghost Light* นวนิยาย เรื่องราวของความรักผสมผสานกับการเมืองและสังคมของชาวไอริช ที่มีทั้งความนุ่มนวลและ ทรงพลัง ผลงานที่พิมพ์เผยแพร่ในปี ๒๐๑๐ นี้เอง ของ Joseph O'Connor ผลงานใหม่ล่าสุด ของนักเขียนชาวดับลินเรื่องนี้ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ระดับประเทศระดับโลกยกย่องให้เป็น วรรณกรรมยอดเยี่ยมแห่งปี (ขณะนี้มีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ๑๖ ภาษา แล้ว)

นับเป็นปีที่ ๖ มาแล้วที่ได้ดำเนินโครงการหนึ่งเมืองอ่านเรื่องเดียวกันมา ก่อนหน้านั้น ก็มีหนังสือระดับคลาสสิกอย่าง *Gulliver's Travels* ที่มีอายุใกล้ๆ ๓๐๐ ปี เข้าไปทุกขณะ หรือ *Dracula* ของ Bram Stoker ที่มีอายุกว่าร้อยปี และยังมีของนักเขียนรุ่นราวคราว เดียวกัน Oscar Wilde ผู้มีผลงานอันอมตสุนทรีย์ ด้วยเรื่อง *The Picture of Dorian Gray* (หนังสือเรื่องนี้ฉบับภาษาไทยแปลโดย อ.สนิทวงศ์ ล่าสุดเป็นภาพยนตร์เมื่อปีที่แล้ว ในชื่อภาษาไทยว่า ดอเรียน เกรย์ เทพบุตรสาปอมตะ)

น่าชื่นใจในช่วงเดือนแห่งการปลุกกระแสการอ่าน จะนำและหนุนไปด้วยกันตั้งแต่ระดับผู้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด พนักงานขายในร้านหนังสือ ฯลฯ อาทิ แต่งตัวย้อนยุคเพื่อโปรโมทหนังสือ *กัลลิเวอร์ผจญภัย* หรือแต่งเป็นแวมไพร์ แข่งกับท่านเค้าน์ *แดร์ริคคูลาร์* มีอาสาสมัครไปอ่านบนรถประจำทาง สนามบิน หน้าร้านหนังสือ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้คน มีการแสดงในรูปของละครเวที ละครการ์ตูน เวทีอภิปราย และฉายหนังเรื่องนั้นๆ

ในเอดินบะระแห่งสกอตแลนด์ ดับลินแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์ มีจุดเน้นที่เหมือนกันคือเลือกหนังสือที่สร้างสรรค์ขึ้นจาก “คนของเมือง” นั้น มีทั้งที่เป็นบรรพชนและอนุชนคนในยุคนี้ น่าภาคภูมิใจเสียใจอะไรที่บ้านเกิดเมืองนอนของตนมีนักเขียนนักคิดผู้มีผลงานอันยิ่งใหญ่

อนึ่ง ในบ้านเรา หากจังหวัดต่างๆ จะลองคิดอ่านให้ “อ่านกันทั้งเมือง” จากเรื่องที่คนของเราได้สร้างสรรค์ให้คนทั้งประเทศตรึงใจมาแล้ว ก็ไม่น่าจะยากเย็นนัก อย่างเช่น พระนครศรีอยุธยา อ่านผลงานของชาวกรุงเก่า *‘ไม้เมืองเดิม’* เมืองย่าโมได้อ่านงานของศิลปินแห่งชาติ *‘ลาวคำหอม’* เมืองแพร่แห่งล้านนา ก็มี *‘ยาขอบ’* แห่ง *ผู้ชนะสิบทิศ* ผู้มีเชื้อสายเจ้าเมืองแพร่ หรือ *อ.ไชยวรศิลป์* นักเขียนหญิงผู้มีถิ่นกำเนิดที่จังหวัดแพร่ หรือทางจังหวัดสุพรรณบุรี มีคนสุพรรณที่โด่งดังอย่าง *วาณิช จรุงกิจอนันต์* ฯลฯ น่าภาคภูมิใจที่จะได้อ่านงานของนักเขียนที่เป็น “คนบ้านเรา”

กลับสู่ปากฝั่งอังกฤษต่อ ในออสเตรเลียเมืองแห่งดอกไม้บานทางทิศตะวันตก เขาร่วมฉลองปีแห่งการอ่านของประเทศ (National Year of Reading) โดยให้ประชาชนแต่ละเมืองโหวตหนังสือที่ชอบที่สุดจากหนังสือที่ทางการนำเสนอ ให้เป็น “หนังสือสุดยอด” ของกลุ่มตน บางโรงเรียน วิทยาลัย กลุ่มเยาวชน พากันหาเสียงให้กับเล่มที่พวกตนรัก แต่ละกลุ่มต่างก็มี

เหตุผล มีรสนิยม มีความมุ่งมั่นที่จะโน้มน้าวผู้คนให้เลือกเล่มเดียวกับตน มีข้อน่าสังเกตว่า ใน ๕ เรื่อง ที่ได้รับการคัดสรรมาในขั้นแรก ทุกเรื่องมีการทำเป็นภาพยนตร์ โทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ ด้วย สร้างความตื่นตาตื่นใจให้ชาวเมืองที่จะพูดจะคุยถึงแต่ละเรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์และสื่อต่างๆ ก็มีบทความ บทวิจารณ์แสดงความคิดเห็น จนถึงขั้นท้ายสุด ได้มาเป็นหนังสือที่ *Oswestry Reads*

แล้วสำนักพิมพ์ก็ลุกขึ้นมาเป็นแม่งานอ่านกันทั้งเมืองบ้าง โดยยึดเอาเมืองต่างๆ ๗ เมือง ของสองฝั่งแม่น้ำเทมส์ สร้างกิจกรรมอ่านกันเมืองละเรื่อง โดยสำนักพิมพ์เพนกวิน ในวาระฉลองครบรอบ ๗๐ ปี ด้วยการจัดโปรโมชั่นและจำหน่ายหนังสือในราคาถูก ตามแต่แต่ละเมืองจะเลือกด้วยเหตุผลอะไร เกี่ยวโยงกับเมืองของตนอย่างไร **หนังสือ ๗ เรื่อง สำหรับ ๗ เมือง** และหนังสือแต่ละเล่มนั้น ได้กลายมาเป็นบัตรผ่านไปสู่สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น เข้าไปร่วมงานแสดงศิลปะ ชมดนตรีได้ฟรี หรือร่วมกิจกรรมอื่นๆ เพียงพกหนังสือเล่มนั้น ฐูให้ดูเท่านั้นแหละ นอกจากนี้ทางสำนักพิมพ์ยังสร้าง “ชุมชนนักอ่านบนเว็บไซต์” ด้วย เพื่อให้เป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับพูดคุยกันในเรื่องที่เราพวกเขาได้อ่าน

ว่ากันในระดับโลก เมื่อเปลี่ยนจาก city เป็น town ได้ ก็ทำให้ใหญ่ขึ้นได้ ด้วยการเปลี่ยนจาก town เป็น twitter แล้วการอ่านเรื่องเดียวกันก็จะไม่ใช่แค่ทั้งเมืองแล้ว แต่เป็น “ทั่วโลก” เลยทีเดียว บุกคลับบนออนไลน์จึงเกิดขึ้น แล้วเพื่ออ่านกันทั้งโลกด้วยเรื่อง

เล่มเดียวกัน จากการโหวตมาในรอบแรกได้ ๑๐ เรื่อง มีเรื่องเก่าสุดคือพิมพ์เมื่อปี ๑๙๓๒ และใหม่สุดคือปี ๒๐๐๑ ครั้งหนึ่งเป็นของนักเขียนอเมริกัน นอกนั้นก็มือนักเขียนโนเบล ชาวโคลัมเบีย เรื่อง *ร้อยปีแห่งความโดดเดี่ยว* และ *เทพเจ้าแห่งสิ่งเล็กๆ* ของนักเขียนหญิง รุ่นใหม่ชาวบราซิล ที่สุดแล้วเรื่องที่ได้รับการโหวตโดยนักอ่านไม่ใช่จุดหมายสูงสุด หากแต่เป็น “ทุนทางสังคม” ที่ได้เกิดแก่นักอ่านที่สื่อสารกัน ได้ความคิดอ่านใหม่ๆ อันนำไปสู่อิทธิพลใหม่ๆ ในชีวิต อันเป็นสิ่งที่ *One Book One Twitter* ได้เบิกทางให้

มาถึงตรงนี้ เครื่องข่ายสังคมออนไลน์เห็นช่องทางส่งเสริมการอ่านได้อีกมากมาย หากหมายมุ่งจะหยิบหนังสือดีให้เข้าไปสู่เวทีการสื่อสารของคนยุคสื่อใหม่

อีก ๒ เรื่อง มุ่งการอ่านไปที่เด็ก ด้วยแนวคิดแบบเดียวกัน

Jumpstart's Read เกิดจากเครือข่ายธุรกิจสำนักพิมพ์โดยมีมูลนิธิเพียร์สันเป็นแม่งาน พิมพ์หนังสือสำหรับเด็กปีละเรื่อง เรือนแสนเล่ม แจกจ่ายไปยังเด็กที่ขาดแคลนโอกาส ในลาตินอเมริกาและในสหรัฐอเมริกา ทั้งยังทำเป็น e-Book ให้ได้อ่านกันทั่วโลกด้วย นับเนื่องมาได้ ๕ ปีแล้ว ล่าสุดพบว่าสามารถทำให้เกิดการอ่านเรื่องเดียวกันในวันเดียวกัน ได้กว่า ๒ ล้านคนทั่วโลก ! ผลพวงอันยิ่งใหญ่คือเกิดกระแส *จิตสาธารณะ* มีผู้คนร่วมกันบริจาคเงินให้จัดพิมพ์หนังสือไปแจกจ่ายแก่เด็กๆ ที่ขาดแคลน เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

อีกโครงการสำหรับเด็ก เกิดจากการมี *จิตอาสา* ของหนุ่มสาวจำนวนไม่น้อย ที่พร้อมจะก้าวไปเป็นอาสาสมัครนักส่งเสริมการอ่าน ในโครงการ *ABC To Read* โดยผ่านการฝึกอบรมก่อนออกไป “อ่าน” กับเด็กในชุมชนเป้าหมาย เพื่อให้เด็กๆ มีทัศนคติทางบวก และอ่านได้ด้วยตัวเองต่อไป

คนที่ทำงานส่งเสริมการอ่านด้วยความเข้าใจ ย่อมรู้ดีว่าการอ่านเป็นวิถี “เปิดรับสาร” ที่ต้องมีคนสอน เพราะฉะนั้นการสอนอ่านด้วยความรัก ด้วยความปรารถนาดี ด้วยความ

อ่อนโยน จะทำให้การอ่านเกิดความสุข แล้วความรักการอ่านก็จะเกิดต่อเนื่องไปในภายภาคหน้า ไม่ใช่ใครก็ได้มาบอกมาสอนให้อ่าน-อ่าน แล้วเด็กก็จะอ่าน

ผู้อ่านหนังสือให้เด็กฟัง ผู้สอนให้เด็กรักการอ่านจึงมีความสำคัญมาก อย่างเรื่องสุดท้ายในหนังสือเล่มนี้ เมื่อ **โอบามา “อ่าน” หนังสือให้เด็กฟัง** เชื่อว่าเด็กๆ ร่วมร้อยคนที่นั่งอยู่หน้าประธานาธิบดี จะจารึกวันนี้ของเขาเอาไว้ในความทรงจำไปจนเติบโตใหญ่ และเรื่องราวของชาวอเมริกันผู้สร้างชื่อเสียงที่โอบามานำมาเขียนเป็นหนังสือสำหรับเด็ก แล้วอ่านให้เด็กๆ ฟังนี้ อาจกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เด็กๆ ใฝ่ฝันที่จะสรรค์สร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่เฉกเช่นนั้น...

ใครคิดอ่านอย่างไร ว่าผู้นำระดับชาติควรทำอะไร อย่างไร ในเรื่องการอ่านของเด็กไทย ขอได้โปรดบอกกล่าวให้ผู้นำได้รู้ เพื่อให้ท่านได้ทำสิ่งที่ดีงามสำหรับเด็ก เพื่อความมั่งคั่งของวัฒนธรรมการอ่าน...

ให้กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ของสังคมไทย

พิรุณ อนวัชศิริวงศ์

ภรณันท์ อนวัชศิริวงศ์

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการอ่าน

One Book One City : อ่านกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน

“One Book One City” เป็นชื่อเรียกของโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในชุมชนวิธีหนึ่ง มีจุดมุ่งหมายให้ทุกคนในชุมชน (หรือทั้งเมือง) อ่าน และ อภิปราย กันถึงหนังสือเรื่องเดียวกัน

ชื่อเรียกอาจสลับกันได้ทั้ง “One Book One City” หรือ “One City One Book” หรือ บางแห่งก็ใช้ “One Book One Community” และเมื่อนำไปใช้เป็นโครงการในทีเดียวก็ได้ก็มักจะแสดงชื่อเมืองไว้ด้วย เช่น “One Book One Chicago” “One Book, One City Malibu” เป็นต้น

บางครั้งก็ใช้ว่า “city-wide-read” ในความหมายเดียวกันนี้ คืออ่านหนังสือเรื่องเดียวกัน

แนวคิดของการ “อ่านกันทั้งเมือง - ด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน” หรือ “One Book One City” เป็นแนวคิดที่ต้องการให้ท้องถิ่นมีกลุ่มอภิปรายกันเกี่ยวกับหนังสือ (เรื่องเดียวกัน) และให้กระจายทั่วทุกพื้นที่ในชุมชน โครงการครั้งแรกที่นำแนวคิดนี้มาใช้ เริ่มขึ้นในปี ๑๙๙๘ ที่ห้องสมุดซีแอตเติล (ศูนย์หนังสือแห่งรัฐวอชิงตัน) โดยแนนซีเพิร์ล (Nancy Pearl)

โครงการครั้งแรกในปี ๑๙๙๘ ซีแอตเติล เลื่อนกวนิยาของ Russell Banks เรื่อง *The Sweet Hereafter* (พิมพ์ครั้งแรกในปี ๑๙๙๑) ขณะนั้นใช้ชื่อโครงการค่อนข้างยาวว่า “If All of Seattle Read the Same Book” ชักชวนให้ชาวซีแอตเติลทั้งเมือง อ่านหนังสือเรื่องเดียวกัน โครงการประสบความสำเร็จอย่างมาก

จากนั้นไม่นาน ห้องสมุดของเมืองต่างๆ ในสหรัฐก็รับแนวคิดนี้ไปใช้ โดยการแนะนำ ของสมาคมห้องสมุดอเมริกัน (American Library Association : ALA)

โครงการ “One Book One City” นอก จากต้องการรวมกลุ่มคนให้มาอ่านหนังสือ เรื่องเดียวกันแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ด้วย เช่น การเปิดกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือ (เรื่องนั้น) การบรรยายเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ เชิญผู้ประพันธ์มา บรรยาย จัดนิทรรศการ และการแสดงทาง ศิลปะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ละครเวที ละคร การอ่าน - Readers Theater หรือจัดฉาย ภาพยนตร์เรื่องนั้น รวมถึงการประยุกต์เข้าไป ใช้ในหลักสูตรของโรงเรียน

หลายเมืองในสหรัฐประสบความสำเร็จ กับโครงการ “One Book One City” แต่ บางแห่งก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ไม่เห็นด้วย และบางแห่งก็ประสบกับปัญหาบางอย่าง

Harold Bloom นักวิจารณ์หนังสือชื่อดัง บอกไว้ใน *The New York Time* (2002) ว่า “ผมไม่ค่อยเห็นด้วยกับการให้คนทั้งหมด มาอ่านหนังสือเรื่องเดียวกันมันเป็นความคิด ที่ค่อนข้างจะเหมือนกับการต้อนให้เราออกไป กินแม็คนักเก็ตหรืออาหารฟาสต์ฟู้ดในเวลา เดียวกัน”

นิวยอร์กซิตี ในปี ๒๐๐๒ มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการชุดใหญ่สำหรับคัดเลือก หนังสือ แต่ความพยายามในการคัดเลือก ต้องชะงักลงเมื่อกรรมการคัดเลือกมีความ เห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งต้องการให้อ่าน เรื่อง *Native Speaker* ของ Chang-Rae Lee แต่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการให้ชาวนิวยอร์ก อ่านหนังสือของ James McBride เรื่อง *The Color of Water*

หนังสือทั้งสองเรื่องกลายเป็นประเด็น ว่า จะเป็นเรื่องที่สร้างความไม่พอใจให้กับ กลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่มในนิวยอร์ก คณะ

กรรมการไม่สามารถหาข้อยุติได้ “มันเป็น เรื่องความเหมาะสมทางการเมือง” Susan Avery หนึ่งในสมาชิกของคณะกรรมการ ชูदनันท์ นึกย้อนถึงอดีต “กลุ่มหนึ่งบอกว่า เราจะทำให้ชาวอเมริกันผิวดำไม่พอใจ อีกกลุ่มก็บอกว่าเราจะทำให้ชาวเกาหลี - อเมริกันไม่พอใจ นี่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุผล จากที่เราอ่านและอภิปรายกันในตอนคัดเลือก นิวยอร์คไม่อาจจะหลุดจากประเด็น ที่อ่อนไหวเหล่านี้ไปได้” (The Boston Globe, 13 June 2010)

บางครั้งเจ้าหน้าที่ระดับสูงของเมืองก็ เกรงว่าการรับรองให้เป็น ‘One Book’ จะ เป็นการยอมรับถึงความคิดหรือภาษาที่ ปรากฏในหนังสือ ในปี ๒๐๐๖ เฟรนด์สทูดู รัฐเท็กซัส ไม่ยอมรับหนังสือที่คณะกรรมการ คัดเลือกหนังสือของมณฑลกัลเวสตัน ประกาศ (เฟรนด์สทูดูอยู่ในมณฑลกัลเวสตัน การประกาศให้ใช้หนังสือเรื่องเดียวกันเป็น ลักษณะ ‘อ่านกันทั้งมณฑล’ หรือ country - wide - read)

คณะกรรมการของมณฑลกัลเวสตัน เลือกหนังสือของ Mark Haddon - “The

Curious Incident of the Dog in the Night-time” เป็นเรื่องราวของเด็กวัยรุ่น ออทิสติกคนหนึ่งที่ยุ่พยายามจะหาคำตอบ เรื่องสุนัขที่ตายอย่างลึกลับ ซึ่งเขาพบใน สนามหญ้าของเพื่อนบ้าน หนังสือเรื่องนี้เป็น หนังสือได้รับรางวัลและติดอันดับหนังสือ ชายดี

แต่ผู้ว่าการเมืองเฟรนด์สทูดูไม่ยอม ประกาศให้เป็น “One Book One City” เขา คัดค้านด้วยเหตุผลว่า เรื่องนี้จะ “เป็นพิษ” ต่อเยาวชน เพราะบางหน้ามีการใช้คำหยาบ และบางส่วนก็แสดงความคิดบางอย่างที่ ไม่เหมาะสม

Karen Stanley ประธานกรรมการคัด เลือกหนังสือเข้าพบผู้ว่าการเมืองและชี้แจง “สิ่งที่เราพยายามทำก็คือการส่งเสริมให้มี การอภิปรายกันในชุมชน ไม่ใช่ว่าตัวละครทุก ตัวที่เราอ่านในวรรณกรรมจะเป็นสิ่งสะท้อน ค่านิยมของเรา สิ่งที่ว่าวรรณกรรมสะท้อน ออกมาก็คือ ทำให้เราเห็นทุกๆ ด้านที่เกิดขึ้น ในชีวิตจริง” แต่ไม่มีผลในการเปลี่ยนแปลง ความคิดของผู้ว่าการ

อย่างไรก็ตาม ความนิยมในการนำแนวคิด

เรื่อง “One Book One City” ไปใช้ใน
แต่ละแห่งก็ได้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในปี ๒๐๐๕
National Endowment for the Arts
(NEA) ในสหรัฐ ได้ริเริ่มโครงการที่ชื่อว่า
“The Big Read” มีลักษณะสนับสนุน
ให้อ่านเรื่องเดียวกันทั้งเมืองเช่นเดียวกับ

“One Book One City” แต่มีข้อแตกต่างกัน
คือ ผู้รับทุนจาก NEA จะต้องเลือกหนังสือ
จากรายชื่อ ๓๑ เรื่อง ที่ NEA กำหนดไว้
เท่านั้น (เช่นเรื่อง *The Things They Carried*
ของ Tim O'Brien *Fahrenheit 451* ของ
Ray Bradbury เป็นต้น)

One Book One Chicago

One Book One Chicago ต้องการ
บ่มเพาะวัฒนธรรมการอ่านในชิคาโกให้เข้ม
แข็ง และให้ประชาชนเห็นประโยชน์และ
ความสำคัญของการอ่าน รวมถึงให้ชาว
เมืองเห็นว่า การอ่านเป็นเรื่องที่สนุก โดย
เฉพาะเมื่อ “เรา” ทั้งเมืองอ่านหนังสือด้วย
เรื่องเดียวกัน

โครงการนี้จัดขึ้นปีละ ๒ ครั้ง คือในช่วง
ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง หนังสือที่
ได้รับเลือกจะโปรโมทให้อ่านกันทั่วทุกชุมชน
ในชิคาโก ห้องสมุดกว่า ๕๐ แห่ง ทั่วทั้งชิคาโก

จะจัดให้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็น
ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับหนังสือที่ได้รับเลือก
นี้ องค์กรอื่นๆ นอกจากห้องสมุดก็เข้าร่วม
ในการจัดกิจกรรมด้วย และยังมีโครงการ
ย่อยอีกมากที่สนับสนุนให้ชาวเมืองชิคาโก
ได้รับประสบการณ์จากการอ่านหนังสือเล่ม
เดียวกันนี้

การอ่านหนังสือหรือวรรณกรรมช่วยให้
เราคิดเกี่ยวกับเรื่องของตัวเอง สิ่งแวดล้อม
อยู่รอบตัวเรา และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีให้
เกิดขึ้นได้ การพูดคุยกันเกี่ยวกับหนังสือกับ
เพื่อน กับครอบครัว กับเพื่อนบ้านจะทำให้
ประสบการณ์จากการอ่านเพิ่มขึ้นทั้งความ
กว้างและความลึก

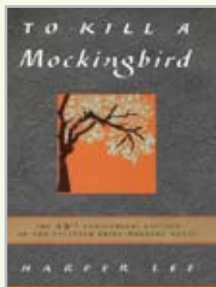
‘ชิคาโก’ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการ
อ่านด้วยหนังสือเรื่องเดียวกันเพื่อเป็นกรอบ
ของประเด็นที่จะนำมาพูดคุยกัน

ในปี ๒๐๑๑ นี้ One Book One Chicago จะฉลองครบรอบ ๑๐ ปีในการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน

ชิคาโกประสบความสำเร็จอย่างมากในการจัดโครงการ One Book One Chicago ห้องสมุดทั้งหมดมีการจัดกิจกรรมมาแล้วกว่า ๔,๐๐๐ ครั้ง ร้านขายหนังสือมียอดขายเพิ่มขึ้นกว่า ๓๐๐ เพอร์เซ็นต์ ชิคาโกเริ่มโครงการนี้มาตั้งแต่ปลายปี ๒๐๐๑ (ช่วงฤดูใบไม้ร่วง) ประเดิมด้วย *To Kill a Mockingbird* ของ Harper Lee และดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมาปีละ ๒ ครั้ง ล่าสุดในปี ๒๐๑๐ (ช่วงฤดูใบไม้ร่วง) ทั้งเมืองร่วมใจกันอ่าน *A Mercy* ของ Toni Morrison

การคัดเลือกหนังสือดำเนินการโดยห้องสมุด มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อคัดเลือกหนังสือและเสนอให้ผู้ว่าราชการเมืองเป็นผู้ประกาศอย่างเป็นทางการ พร้อมกันนั้นห้องสมุดก็จะทำหนังสือในลักษณะ “คู่มือแนะนำ” ส่งไปยังสถานที่ต่างๆ ทุกแห่งของเมือง

“ในหนังสือ “คู่มือแนะนำ” นี้มีทั้งบทสัมภาษณ์นักเขียน เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหนังสือ มีตัวอย่างหัวข้อหรือประเด็นที่น่าจะนำมาอภิปรายกัน รวมถึงกำหนดการของโปรแกรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตลอดช่วงเทศกาล และที่สำคัญคือมีรายชื่อหนังสืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องับเรื่องนั้นและเรา

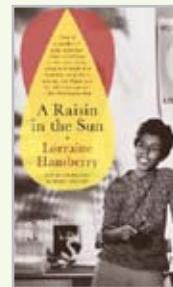
Fall 2001
To Kill a Mockingbird-
Harper Lee

Spring 2002
Night-Elie Wiesel

Fall 2002
My Ántonia-
Willa Cather

Spring 2003
A Raisin in the Sun-
Lorraine Hansberry

Fall 2003
The Things They Carried-Tim O'Brien

Spring 2004
The Coast of Chicago-
 Stuart Dybek

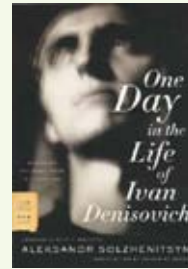
Fall 2004
In the Time of the Butterflies-
 Julia Alvarez

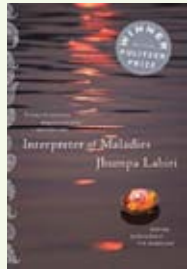
Spring 2005
The Ox-Bow Incident-
 Walter Van Tilburg Clark

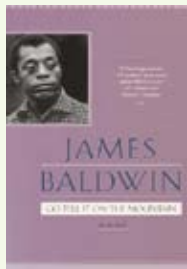
Fall 2005
Pride and Prejudice-
 Jane Austen

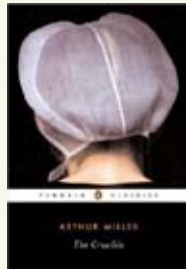
Spring 2006
One Day in the Life of Ivan Denisovich-
 Aleksandr Solzhenitsyn

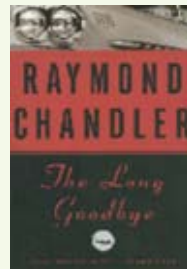
Fall 2006
Interpreter of Maladies-
 Jhumpa Lahiri

Spring 2007
Go Tell It On The Mountain-
 James Baldwin

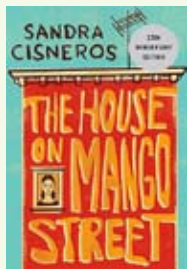
Fall 2007
The Crucible-
 Arthur Miller

Spring 2008
The Long Goodbye-
 Raymond Chandler

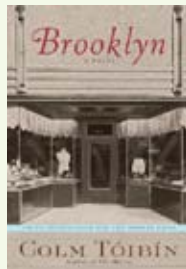
Fall 2008
The Right Stuff-
 Tom Wolfe

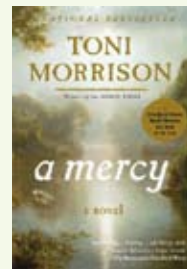
Spring 2009
The House on Mango Street-
 Sandra Cisneros

Fall 2009
The Plan of Chicago: Daniel Burnham and the Remaking of the American City-
 Carl Smith

Spring 2010
Brooklyn-
 Colm Toibin

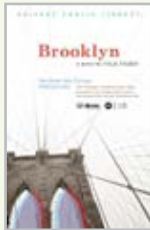
Fall 2010
A Mercy-
 Toni Morrison

อยากให้อ่านด้วย” Mary Dempsey หนึ่งในกรรมการของ One Book One Chicago บอกการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านไม่ใช่เพียงประกาศชื่อหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งแล้วบอกให้ทุกคนอ่าน แล้วก็จบแค่นั้น แต่ต้องมีการอภิปรายถกกันถึงเรื่องราวในหนังสือด้วย Dempsey บอกว่า “เรามองว่าหนังสือนั้นต้องนำมาซึ่งการเรียนรู้ของประชาชน เราพยายามเลือกเรื่องที่มีประเด็นให้พูดคุยได้มากและมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต

ของคนในเมืองเรา ถ้าคุณทำให้คนทั้งเมืองชอบหนังสือที่เราเลือกได้ก็ยิ่งดี แต่ถ้าหนังสือเล่มนั้นคนไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ก็จะทำให้เกิดข้อคิดเห็นในการโต้แย้งขึ้นมา แต่การที่จะโต้แย้งได้ก็ต้องอ่านหนังสือเล่มนั้นด้วยเหมือนกัน”

“เราจัดเวทีให้ทุกคนมาแสดงความคิดเห็น อ่านแล้วคิด คิดแล้วพูด แสดงความคิดเห็นออกมา แล้วก็ฟังความคิดเห็นของคนอื่นด้วยนี่แหละที่เราต้องการ”

บางส่วนของ “คู่มือแนะนำ” One Book One Chicago 2010 (Spring) : “Brooklyn” - Colm Tóibín

บางส่วนของ “คู่มือแนะนำ” One Book One Chicago 2010 (Fall) : “A Mercy” - Toni Morrison

One Book One Edinburgh

ในปี ๒๐๐๔ เอดิบะระ เมืองหลวงของสกอตแลนด์ ได้รับการประกาศจากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก ให้เป็น “เมืองวรรณกรรม” (City of Literature)* เป็นแห่งแรกของโลก

เอดิบะระได้รับการสนับสนุนจากยูเนสโกให้ดำเนินโครงการ One Book One Edinburgh ขึ้นตั้งแต่ปี ๒๐๐๖ โดยมีจุด

* การประกาศให้เป็น “City of Literature” ยูเนสโกมีหลักเกณฑ์ว่า • ต้องเป็นเมืองที่มีหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์เกิดขึ้นทั้งปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลาย • มีโครงการเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและมีจำนวนมาก • วรรณกรรมมีบทบาทสำคัญในทุกภาคส่วนของเมือง • มีการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมวรรณกรรมจำนวนมาก ทั้งงานวรรณกรรมของท้องถิ่นและจากต่างประเทศ • มีห้องสมุด ร้านหนังสือ และศูนย์วัฒนธรรมจำนวนมาก • มีความพยายามในการสรรหางานวรรณกรรมจากภาษาต่างๆ มาแปล และ • ใช้สื่อใหม่ (new media) ในการส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดวรรณกรรม

ยูเนสโกประกาศให้เป็น “City of Literature” ไปแล้ว ๔ แห่ง คือ เอดิบะระ-สกอตแลนด์ (ตุลาคม ๒๐๐๔) เมลเบิร์น-ออสเตรเลีย (สิงหาคม ๒๐๐๘) ไอโอวาซิตี - สหรัฐอเมริกา (พฤศจิกายน ๒๐๐๘) และ ดับลิน - สาธารณรัฐไอร์แลนด์ (กรกฎาคม ๒๐๑๐)

มุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้คนในเมืองนี้ได้
อ่านวรรณกรรมที่ประพันธ์ขึ้นโดยคนใน
ท้องถิ่น

โครงการ One Book One Edinburgh
มีคณะกรรมการคัดเลือกหนังสือขึ้นมา
ปีละ ๑ เล่ม นำมาเรียบเรียงและจัดพิมพ์
ขึ้นใหม่ แล้วกระจายหนังสือนั้นไปทั่วทุก
แห่งของเมือง พร้อมกับการรณรงค์ส่งเสริม
ให้ชาวเมืองหันมาอ่านหนังสือเรื่องเดียวกันนี้

Kidnapped ของ Robert Louis
Stevenson เป็นหนังสือเล่มแรกที่โครงการ
นำมาใช้และเผยแพร่ให้อ่านกันทั้งเมืองใน
ปี ๒๐๐๗ มีการพิมพ์ในรูปแบบของนิยายขนาด
สั้นจำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม และกระจายทั่วไป
โดยไปวางไว้ทั้งในร้านกาแฟ สถานีรถไฟ
หรือแม้แต่ในรถแท็กซี่ พร้อมกับมีสติ๊กเกอร์
ติดไว้ด้วยข้อความว่า “ฉันให้ฟรี – พาฉัน
กลับบ้าน แล้วอ่านฉันด้วย”

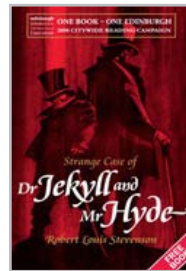
นอกจากนี้ยังมีการพิมพ์ “Kidnapped”
ออกมาในรูปแบบของหนังสือการ์ตูนแบบ
ง่ายๆ สำหรับเด็กๆ ห้องสมุดจะเป็นตัว
กระจายหนังสือโดยให้เด็กๆ มาเยี่ยมจาก

ห้องสมุด คณะกรรมการเลือก *Kidnapped*
ด้วยเหตุผลว่าเป็นเรื่องที่อ่านง่ายกว่าเรื่อง
อื่นๆ ที่เป็นคู่แข่ง (มีหนังสือที่คัดเลือกเข้า
รอบสุดท้าย ๕ เล่ม และในการแนะนำให้อ่านหนังสือที่คัดเลือกแล้ว ๑ เล่ม ก็จะมี
ข้อความเชิญชวนให้ไปอ่านอีก ๔ เล่มที่
เหลือด้วย)

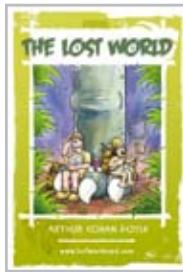
*Strange Case of Dr. Jekyll & Mr.
Hyde* ของ Robert Louis Stevenson และ
“The Lost World” ของ Arthur Conan
Doyle ได้รับเลือกให้นำมาใช้ในโครงการ
One Book One Edinburgh ในปี ๒๐๐๘
และ ๒๐๐๙ ตามลำดับ หนังสือจะได้รับการ
จัดทำแบบหลายเวอร์ชัน (story book,
comics, audio book) แต่หนังสือที่ใช้
แจกจะเป็นรูปแบบนิยายขนาดสั้นมีภาพ
ประกอบ ซึ่งนอกจากหนังสือที่เป็นเล่มแล้ว
ยังสามารถอ่านและดาวน์โหลดได้จาก
เว็บไซต์ของ cityoflitterature.com นอกจากนี้ยังมีไฟล์เสียงให้ดาวน์โหลดด้วย ส่วน
หนังสือในเวอร์ชันของเด็กที่เป็นรูปแบบ
การ์ตูนจะยืมได้จากห้องสมุดเท่านั้น จุด
ประสงค์เพื่อให้เด็กผูกพันกับห้องสมุด

2007 - Kidnapped

2008 - Dr. Jekyll & Mr. Hyde

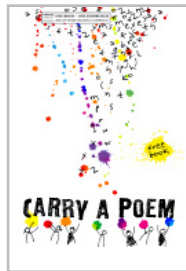

2009 - The Lost World

If You Liked Jekyll & Hyde, Why Not Try...

- The ThirtyNine Steps – John Buchan
- Wandering Willie's Tale – Walter Scott
- The Testament of Gideon Mack – James Robertson
- The Private Memoirs and Confessions of a Justified Sinner - James Hogg

2010 - Carry a Poem

ในปี ๒๐๑๐ เอดิเนบะระเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมบางส่วน มาเป็นการจัดกิจกรรมพิเศษที่ชื่อว่า “Carry a Poem” เชิญชวนให้ชาวเมืองเล่า(เขียน)เรื่องบทกวีที่พกติดตัวไม่ว่าจะเป็นบทกวีที่พิมพ์ในรูปแบบของปฏิทินพกพา ในผ้าเช็ดหน้า สติกเกอร์ เข็มกลัด หรือ (พกพา) ในความทรงจำ พร้อมทั้งให้เล่าถึงเหตุผลที่พกพาและความหมายของบทกวีชิ้นนั้น

ชาวเมืองยังได้รับแจกหนังสือ *Carry a Poem* ที่บันทึกเรื่องราวของชาวเมืองกับบทกวีชิ้นโปรดของพวกเขาด้วย

เอดิเนบะระรายงานผลจากการดำเนินโครงการ One Book One Edinburgh ไว้ว่า

- ในช่วง ๔ ปี (๒๐๐๗-๒๐๑๐) เอดิเนบะระแจกหนังสือไปแล้ว จำนวน ๙๓,๐๐๐ เล่ม
- โรงเรียน ๑๕๒ แห่ง ได้รับหนังสือฟรี และคู่มือการใช้สอนในโรงเรียนทุกปี
- ในปี ๒๐๐๗ - ๒๐๐๙ มีผู้คลิกเข้ามาที่เว็บไซต์ของ City of Literature (cityofliterature.com) ประมาณ ๑.๔ ล้านครั้ง และในจำนวนนี้มีผู้เปิดเข้าไปอ่านหนังสือออนไลน์ของโครงการจำนวน ๑๓๘,๐๐๐ ครั้ง

- ร้อยละ ๙๓ ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า การอ่านของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นจากการได้เข้าร่วมโครงการ
- ร้อยละ ๙๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามบอกว่า พวกเขาจะมาเข้าร่วมอีกในโครงการครั้งต่อไปของเอดิเนบะระ

Dublin : One City One Book

ดับลิน (Dublin หรือ Dubh Linn ในภาษาไอริช) เมืองหลวงของสาธารณรัฐไอร์แลนด์ ซึ่งเพิ่งได้รับการสถาปนาจากยูเนสโกให้เป็น “เมืองวรรณกรรม” (City of Literature) เป็นแห่งที่ ๔ ของโลก เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๐๑๐ ได้ประกาศชื่อหนังสือที่จะ “อ่านกันทั้งเมือง ด้วยเรื่องเดียวกัน” สำหรับปี ๒๐๑๑ ไว้แล้ว

“สภาเมืองดับลินขอประกาศว่า หนังสือที่เลือกสำหรับ “อ่านกันทั้งเมือง” ในเดือน

เมษายน ๒๐๑๑ คือ *Ghost Light* โดย Joseph O’Connor เรื่องราวของนักเขียนบทละครชื่อดังกับนักแสดงละครเวทีสาว... เราจะ “อ่าน” และร่วมกิจกรรมกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องนี้ ในเดือนเมษายนที่จะถึงนี้”

นี่คือคำประกาศอย่างเป็นทางการของสภาเมือง ที่ออกมาตั้งแต่ก่อนสิ้นปี ๒๐๑๐

ในปี ๒๐๑๑ จะเป็นปีที่ 6 ของโครงการ “Dublin: One City One Book” ซึ่งเป็นโครงการที่สนับสนุนให้ชาวเมืองทุกคนอ่านหนังสือด้วยเรื่องเดียวกันตลอดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี โครงการนี้เป็นโครงการที่เชิญชวนให้ชาวเมือง (ดับลิน) อ่านหนังสือที่ประพันธ์ขึ้นโดยคนในท้องถิ่น หรือมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของดับลินและไอร์แลนด์

การคัดเลือกหนังสือพิจารณาทั้งหนังสือเก่าและหนังสือใหม่ แต่อยู่ในกรอบว่าต้องประพันธ์ขึ้นโดยชาวเมืองดับลิน หรืออาจเป็นชาวเมืองอื่นในไอร์แลนด์ แต่เนื้อหาต้องเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเมืองดับลิน สภาพเมืองแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคัดสรร และมีกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือดังกล่าวตลอดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

ดับลิน เริ่มดำเนินโครงการนี้มาตั้งแต่ปี ๒๐๐๖ และในปี ๒๐๑๑ เป็นปีที่โครงการดำเนินมาครบ ๖ ปี พร้อมกับกับการฉลองที่ยูเนสโกประกาศให้ดับลินเป็น “เมืองวรรณกรรม” เหตุผลหนึ่งคือ ดับลินเป็นเมืองที่คลาคล่ำด้วยงานวรรณกรรมที่มีคุณค่า นักประพันธ์เกิดขึ้นในเมืองนี้มากมาย และมีนักประพันธ์ถึง ๔ คน ที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม

โครงการครั้งแรกในปี ๒๐๐๖ “Dublin : One City One Book” เชิญชวนให้ชาวเมืองอ่าน *At Swim-Two-Birds* ของ Flann O'Brien (ชื่อจริง Brain O'Nolan : 1911 - 1966) ผู้ประพันธ์ไม่ใช่ชาวเมือง

ดับลินโดยกำเนิด แต่มาอยู่และสร้างพล็อตเรื่องขึ้นขณะอาศัยอยู่ในเมืองนี้ เนื้อหาของหนังสือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองดับลิน บรรยายถึงถนน บาร์ และสภาพเมืองในสมัยนั้น (หนังสือพิมพ์ครั้งแรกในปี ๑๙๓๙) และพูดถึงประวัติศาสตร์ของไอร์แลนด์ สภาเมืองนำมาจัดพิมพ์ขึ้นใหม่และส่งเสริมให้อ่านกันทั้งเมือง (เฉพาะครั้งนี้ดำเนินการในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนมิถุนายน)

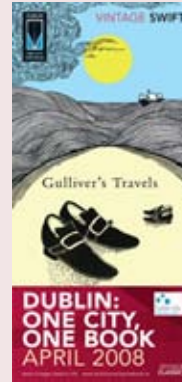
ในเดือนเมษายน ปี ๒๐๐๗ ‘ดับลิน’ ชวนให้อ่าน *A Long Long Way* ของ Sebastian Barry (พิมพ์ครั้งแรกปี ๑๙๙๕) หนึ่งในสี่ของนักประพันธ์ชาวดับลินที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม เดือนเมษายนของปีถัดมา (๒๐๐๘) ‘ดับลิน’ ชักชวนให้อ่าน “*Gulliver's Travels*” โดย Jonathan Swift (1667-1745) และในปี ๒๐๐๙ “*Dracula*” โดย Bram Stoker (เขียนขึ้นในช่วงปี ๑๘๙๗) ทั้งสองเรื่องเป็นหนังสือคลาสสิกที่ประพันธ์โดยชาวดับลิน และในปี ๒๐๑๐ ก็เชิญชวนให้อ่าน “*The Picture of Dorian Gray*” โดย Oscar

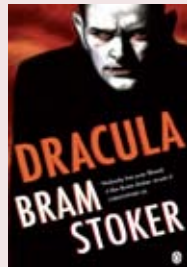
2006 - At Swim Two Birds

2007 - A Long Long Way

2008 - Gulliver's Travels

2009 - Dracula

2010 - Dorian Gray

2011 - Ghost Light

Wilde (พิมพ์ครั้งแรกในปี ๑๘๙๐) เป็นชาวเมืองดับลินเช่นกัน

เดือนเมษายนที่จะถึงนี้ (๒๐๑๑) 'ดับลิน' ชักชวนชาวเมืองให้อ่าน *Ghost Light* ของ Joseph O'Connor หนังสือขายดีติดอันดับ ๑ ในไอร์แลนด์ถึง ๙ สัปดาห์ (พิมพ์ครั้งแรก

ในเดือนมิถุนายน ๒๐๑๐) และได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ ไปแล้วถึง ๑๖ ภาษา ประพันธ์โดยชาวเมืองดับลิน

ยังไม่ทันจะข้ามปี สภาเมืองดับลินก็โปรยคำชื่นชมหนังสือเล่มนี้ไปทั่วทั้งเมืองแล้ว

“O'Connor เขียน *Ghost Light* ได้เยี่ยมมาก เรื่องราวของความรักที่งดงาม ผสานกับประวัติศาสตร์การเมืองและสังคมของชาวไอริช เรื่องนี้ยอดเยี่ยมจริงๆ” Roddy Doyle, *The Guardian*

Ghost Light แสดงให้เห็นถึงคำสั่งที่เกิดจากภายใน มีทั้งโทนของความนุ่มนวลและพลังทางอารมณ์ ที่จะสั่งให้คุณกระทำออกมาในช่วงเวลาหนึ่งๆ... เขียนได้อย่างงดงามมาก” Colm Tóibín, *The Telegraph*

“ในช่วงนี้ ไม่มีหนังสือเล่มไหนที่ผมอ่านแล้วหลงใหลจนต้องติดตามไปตลอดจากต้นจนจบ แต่ *Ghost Light* สร้างความมหัศจรรย์ให้กับผมจนไม่อยากจะวาง” Peter Carey, *Sky TV*.

“ในวันที่หนาวเหน็บที่สุดในชีวิตของนักแสดงสาว เมื่อเธอต้องตัดสินใจเรื่องความรักของเธอกับ John Millington Synge (ตัวเอกชาย) ผู้เขียนหักมุมได้อย่างสวยงาม” Tom Sutcliffe, *The Independent*

นิตยสาร *The Independent* จัดให้ *Ghost Light* เป็นหนังสือยอดเยี่ยมแห่งปี ๒๐๑๐ (Books of the Year 2010) และ

หนังสือพิมพ์ *Sunday Times* เลือก *Ghost Light* เป็นนวนิยายที่ประทับใจที่สุดของปี ๒๐๑๐

สภาเมืองชวนให้ชาวดับลินทุกคนอ่านหนังสือเล่มนี้ก่อนจะถึงเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงจัดกิจกรรม กิจกรรมต่างๆ มีทั้งเชิญนักเขียนไปพูดในสถานที่ต่างๆ มีการจัดนิทรรศการและการแสดงทั้งในรูปแบบของละครเวทีและการแสดงการอ่าน เปิดเวทีอภิปรายในสถานที่ต่างๆ ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ ฯลฯ

จุดประสงค์นอกจากจะสร้างกระแสให้ทุกคนได้อ่านเรื่องที่เขียนขึ้นโดยชาวเมืองดับลินแล้ว ยังต้องการให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องแล้วยังรวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เขียนด้วย (เช่น แนะนำหนังสือเล่มอื่นๆ ของผู้เขียนคนเดียวกัน แรงบันดาลใจในการเขียน เป็นต้น) กรณีที่เป็นหนังสือคลาสสิกหรือหนังสือเก่าก็มีการจัดพิมพ์ขึ้นมาใหม่

ตลอดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี ทุกคนในเมืองตั้งแต่ผู้ว่าการของเมือง เจ้าหน้าที่และประชาชน ต่างก็ร่วมมือกัน “ปลูก” ให้เกิดกระแส “Dublin : One City One Book” ที่โปรโมทกันในปีนั้นๆ เช่น *Gulliver’s Travels* ในปี ๒๐๐๘ ผู้ว่าการของเมืองก็แต่งตั้งย่อนยุคในสมัยของ Gulliver ล่องเรือเพื่อโปรโมทหนังสือ หรือ *Dracula* ในปี ๒๐๐๙ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานขายในร้านหนังสือก็แต่งหน้า

เป็นแวมไพร์เหมือนท่านเค้านท์แดร์ริคคูลา เป็นต้น

นอกจากนี้ การโปรโมทยังมีทั้งการให้อาสาสมัครนำหนังสือไปอ่านให้ฟังบนรถประจำทางในตอนเช้าก่อนที่ทุกคนจะไปทำงาน หรือยืมอ่านในสนามบินหรือหน้าร้านหนังสือ ไปสเตอร์ชักชวนให้อ่านติดกระจายอยู่ทั่วทั้งเมือง และในเว็บไซต์ก็เน้นข่าวคราวของกิจกรรมและหนังสือที่โปรโมทกันในปีนั้นๆ

อ่าน *At Swim-Two-Birds*
บนรถประจำทาง (๒๐๐๖)

อภิปรายเกี่ยวกับการเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ของชาวไอริชและเนื้อหาใน *A Long Long Way* (2007)

Sebastian Barry (กลาง) ผู้ประพันธ์ *A Long Long Way* (2007) พูดคุยกับนักแสดงขณะแสดงในสวนสาธารณะ (เป็นส่วนหนึ่งของการแสดง)

ผู้แสดงเป็น Captain Lemuel Gulliver ไซร์หนังสือ *Gulliver's Travels* (2008)

Paddy Bourke ผู้ว่าการของเมือง เข้าร่วมโปรโมทหนังสือ บนเรือ (*Gulliver* - 2008)

Dracula (2009) หลังการแสดงละครเวที

ป้ายโปรโมท *Dracula* (2009)

นำประวัติของนักเขียนมาเล่าด้วยละคร ในภาพเป็นตอนที่ Bram Stoker (ผู้เขียน *Dracula*) ได้แต่งงานกับหญิงคนรักของ Oscar Wilde แล้วพาหนีออกนอกเมือง เรื่องนี้เป็นที่โจษจันกันมากในสมัยนั้น (การแสดงเพื่อโปรโมท *Dracula* ในปี ๒๐๐๙)

เตรียมการแสดง "The Picture of Dorian Gray" (ในปี ๒๐๑๐) ประพันธ์โดย Oscar Wilde

แสดงการอ่านในสนามบินและหน้าร้านหนังสือ ผู้อ่านแต่งตัวตามตัวเอกในเรื่อง "The Picture of Dorian Gray" (2010)

Joseph O'Connor (ผู้ประพันธ์ *Ghost Light*) ให้สัมภาษณ์ว่า เขาได้รับเกียรติอย่างสูงที่หนังสือของเขาได้รับคัดเลือกเป็น "Dublin : One City One Book" ของปี ๒๐๑๑ เขาเชื่อว่านักเขียนชาวดับลินทุกคนต่างก็ใฝ่ฝันที่จะได้รับเกียรติเช่นนี้ ... และเขาจะเข้าร่วมในกิจกรรมทุกอย่างที่ "Dublin : One City One Book" จัดขึ้น

Oswestry Reads

ห้องสมุดออสเวสตรี และสภาแห่งแคว้นซอร์พเชียร์ ได้จัดกิจกรรม ‘อ่านกันทั้งเมือง’ ในโครงการที่ชื่อว่า “Oswestry Reads” เพื่อฉลองการเปิดห้องสมุดแห่งใหม่และร่วมฉลองปี ๒๐๐๘ - ปีแห่งการอ่านของสหราชอาณาจักร (National Year of Reading) โดยการเสนอให้ประชาชนในเมืองร่วมกันโหวตหนังสือที่ชอบที่สุดจากรายชื่อหนังสือ ๕ เรื่องที่ได้รับรางวัลจากงาน Word Book Day

หนังสือที่ได้รับรางวัลเหล่านี้ (๕ เรื่อง) ถูกส่งไปทั่วทั้งเมืองในออสเวสตรี* ซึ่งมีทั้งหนังสือให้ยืมจากห้องสมุด และบริการให้อ่านฟรีโดยวางไว้ทั่วไปในโรงพยาบาล/คลินิก

* Oswestry เป็นเมืองเล็กๆ ในแคว้นซอร์พเชียร์ทางตะวันตกของประเทศอังกฤษ มีเทศกาลดนตรี งานดอกไม้บานที่ออสเวสตรี เทศกาลพลูและดอกไม้ไฟที่เลื่องชื่อ

ร้านกาแฟ และสถานที่ต่างๆ พร้อมกับมีการจัดกิจกรรมแนะนำหนังสือทั้ง ๕ เล่มก่อนจะตัดสินใจเลือกหมวดเล่มใดเล่มหนึ่ง

การรณรงค์ของโครงการได้รับการตอบรับจากประชาชนเป็นอย่างดี แต่ละหน่วยงานจะหมวดเลือกหนังสือเล่มโปรด หรือ “แชมเปียน” ของหน่วยงานตัวเองขึ้นมาก่อน ๑ เรื่อง แล้วช่วยกันหาเสียงให้กับหนังสือที่พวกเขาสนับสนุน

กลุ่มโรงเรียนมัธยมฯ ๒ แห่ง เลือกหนังสือ *Framed* และ *Private Peaceful* ส่วนกลุ่มคาเฟ่เยาวชนเลือกเรื่อง *Prince Caspian* สภาเมืองแห่งออสเตรเลียเลือกหนังสือ *Carrie's War* ขณะที่ *The Seeing Stone* ได้รับเลือกจากวิทยาลัยในท้องถิ่นและกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยว

โรงเรียนมัธยมมาร์เชส เลือกหนังสือ *Framed* เป็นแชมเปียน ซึ่งจะอ่านกันทั้งนักเรียนและครู ห้องสมุดของโรงเรียนได้มีการจัดแสดงนิทรรศการหนังสือเล่มอื่นๆ ด้วย มีกล่องรับผลโหวต และรายงานรายละเอียดของคะแนนโหวตผ่านหน้าเว็บไซต์

ของโรงเรียน แต่ละชั้นเรียนจะต้องมาโหวตกันในช่วงเรียนภาคบ่ายตลอดช่วงหนึ่งสัปดาห์ ผลของการโหวตจึงได้หนังสือเรื่องนี้มา

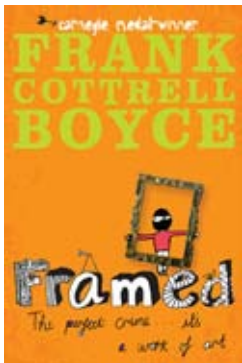
โรงเรียนมัธยมออสเตรเลีย ได้แชมเปียนเป็นหนังสือ *Private Peaceful* ซึ่งทั้งนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนจะอ่านหนังสือเล่มเดียวกันนี้ และสามารถเลือกอ่านจากบนเว็บไซต์ของโรงเรียนก็ได้

วิทยาลัยวอลท์ฟอร์ดและนอร์ธซอร์พเชียร์ ได้แชมเปียนเป็น *The Seeing Stone* เช่นเดียวกับกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งวิตติงตัน คาสเติล กลุ่มหลังนี้ยังวางโครงการไว้ว่าจะนำหนังสือไปใช้ในกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองด้วย

กลุ่มคาเฟ่เยาวชนได้แชมเปียนเป็น *Prince Caspian* จากการที่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไปตามคาเฟ่ต่างๆ และอ่านเนื้อหาของหนังสือบางส่วนให้พวกเขาฟัง กลุ่มเยาวชนเหล่านี้ยังช่วยกันออกแบบโลโก้เพื่อใช้ในการรณรงค์การอ่านด้วย

หนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นและสื่ออื่นๆ ต่างมีบทความแสดงความเห็นต่อหนังสือ

Book Choice

Framed
by Frank Cottrell Boyce
 Dylan and his family face losing their business in Snowdonia. But do the priceless works of art being stored in the nearby mine hold the answer to their prayers? A funny, feel-good story.

Private Peaceful
by Michael Morpurgo
 Two brothers face the ultimate test of courage on the battlefields of World War I. A deeply moving tale about the horror of war and its impact on one family.

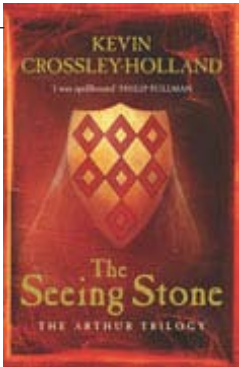
Carrie's War
by Nina Bawden
 Years after she was evacuated to a Welsh coalmining town during World War II, Carrie returns to face up to her actions during that time. A gripping story of a wartime childhood.

Prince Caspian
by C.S. Lewis
 What happens to Peter, Susan, Edmund and Lucy on their next visit to Narnia? Find out in this classic tale, coming to cinemas in June 2008.

The Seeing Stone
by Kevin Crossley-Holland
 Based in the countryside of south Shropshire, this well-written story weaves together some of the Arthurian legends with the journey of young Arthur de Caldicot as he grows from boy to man.

แต่ละเล่มในแต่ละสัปดาห์ มีการแนะนำ “แซมเปียน” ของแต่ละหน่วยงานให้คนในกลุ่มอื่นๆ สนใจ มีการแสดงโพลล์ผลสำรวจของหนังสือทั้ง ๕ เล่ม ทั้งในเว็บไซต์และในหนังสือพิมพ์ ทุกคนยังสามารถลงคะแนนโหวตในโพลล์นั้นได้อีกครั้งผ่านทางเว็บไซต์ และสามารถดูผลสำรวจบนจอในขณะนั้นได้ทันที

ผลโหวตรายบุคคลจะรวบรวมขึ้นอีกครั้ง โดยห้องสมุดออสเวสตรี เพื่อคัดเลือกให้มีหนังสือ ๑ เล่ม เพื่อที่ทุกคนจะใช้อ่านกันทั้งเมืองในขั้นตอนสุดท้าย

Oswestry Reads

Your chance to vote
for the book we'll all
be reading in 2008

Oswestry Reads...!

Now vote for your favourite book on the
Oswestry Reads list by ticking one box below:

- Carrie's War
- Framed
- Prince Caspian
- Private Peaceful
- The Seeing Stone

Hand in your vote or post it to Oswestry Library
Or email it to: oswestry.library@shropshire-cc.gov.uk
Or vote using the online form available at
www.shropshire.gov.uk/library/rsf

Closing date is 16 February 2008.

Oswestry Library, Arthur Street, Oswestry SY11 1JN
Telephone: (01691) 653211

โบลงคะแนนโหวต

หนังสือ ๗ เรื่อง สำหรับ ๗ เมือง

สำนักพิมพ์เพนกวินฉลองครบรอบ ๗๐ ปีแห่งการก่อตั้ง (ก่อตั้งในปี ๑๙๓๕) ด้วยการสนับสนุนให้ชาวเมือง ๗ แห่งในสหราชอาณาจักรอ่านหนังสือด้วยเรื่องเดียวกัน เมืองละหนึ่งเรื่อง

สำนักพิมพ์เพนกวินได้นำแนวคิด “อ่านกันทั้งเมืองด้วยหนังสือเรื่องเดียวกัน” มาใช้ในสหราชอาณาจักร เริ่มจากปี ๒๐๐๒ มีโครงการในเมืองลีดส์ สนับสนุนให้คนทั้งเมืองอ่าน “Perfume” ของ Patrick Suskind และในปีต่อมาก็สนับสนุนให้ชาวเมืองที่อยู่สองฝั่งแม่น้ำเทมส์อ่านหนังสือเรื่องเดียวกัน “Three Men in a Boat” ของ Jerome K. Jerome ในโครงการ Great Thames Read ที่สนับสนุนโดยสำนักพิมพ์แห่งนี้

ในปี ๒๐๐๕ สำนักพิมพ์เพนกวินฉลองครบรอบ ๗๐ ปีแห่งการก่อตั้งด้วยโครงการใหญ่ “หนังสือ ๗ เรื่อง สำหรับ ๗ เมือง” โครงการนี้เริ่มด้วยการให้สภาเมือง ๗ แห่งคือ ไบรตัน บริสตอล เคิร์กคิสส์ นอร์ธแอมตันเชียร์ นีออตติงแฮม ฮัลล์ และอ็อกฟอร์ดทำการคัดสรรหนังสือขึ้นมาแห่งละ ๑ เล่ม เพนกวินจะพิมพ์หนังสือที่แต่ละเมืองเลือก และส่งหนังสือไปยังห้องสมุด โรงเรียน และหน่วยงานสำคัญต่างๆ ในเมืองนั้น

พร้อมกับสนับสนุนด้วยการจัดทำโปสเตอร์ แผ่นพับ และเข้าร่วมมรณรังคีในกิจกรรมต่างๆ ของเมืองนั้นเพื่อให้คนอ่านหนังสือประชาชนทั่วไปจะซื้อหนังสือเล่มนั้นได้ในราคาถูกเป็นพิเศษ

แต่ละเมืองเลือกหนังสือด้วยเหตุผลแตกต่างกัน อย่างเช่นในเมืองฮัลล์ เลือก “20,000 Leagues Under the Sea” ของ Jules Verne เพราะเมืองนี้เป็นแหล่งมรดกทางทะเลของทวีปยุโรปและเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว สภาเมืองต้องการให้ประชาชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

เมืองไบรตัน เลือก “Alice in Wonderland” ของ Lewis Carroll ด้วยเชื่อกันว่าผู้ประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจในการเขียนถึง “โพรงที่อยู่ของกระต่าย” ในเรื่อง มาจากอุโมงค์ใต้ดินฮูฟที่มุ่งออกสู่ทะเลในไบรตัน

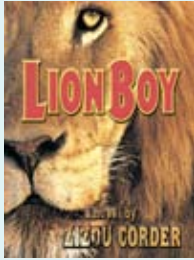
เมืองเคิร์กลีส์ ในเวสต์ยอร์กเชียร์ เลือก “Lion Boy” ของ Zizou Corder เพราะเป็นหนังสือที่อ่านได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และนำ

มาใช้ในการสานสัมพันธ์ทั้งครอบครัวได้ ซึ่งเป็นอีกโครงการหนึ่งที่ทางเมืองได้จัดขึ้น

เมืองน็อตติงแฮม เลือก “Lady Chatterley’s Lover” ของ D.H. Lawrence เพราะในศตวรรษที่ ๒๐ มีการวิพากษ์วิจารณ์และโต้เถียงกันมากถึงเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ คนส่วนใหญ่รับฟังแต่ข้อวิพากษ์เหล่านั้น แต่น้อยคนนักที่เคยได้อ่าน ทางสภาเมืองต้องการให้ประชาชนเปรียบเทียบเนื้อหาของเรื่องดังกล่าวกับทัศนคติในปัจจุบัน กอปรกับผู้ประพันธ์เป็นชาวน็อตติงแฮม และในปี ๒๐๐๕ ก็เป็นปีครบรอบ ๗๕ ปีแห่งการเสียชีวิตของเขา น็อตติงแฮมจึงเลือกหนังสือเล่มนี้

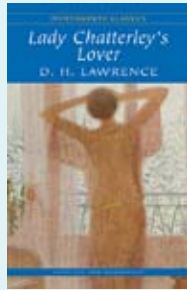
ส่วนเมืองบริสตอล เลือก “The Siege” ของ Helen Dunmore อีอกฟอร์ด เลือก “Brideshead Revisited” ของ Evelyn Waugh และนอร์ธแฮมตันเชียร์ เลือก “Fair Stood the Wind for France” ของ H.E. Bates ด้วยเหตุผลว่าเป็นหนังสือที่มีชื่อเสียง

หนังสือและผู้ที่อ่านหนังสือจะได้รับสิทธิประโยชน์ตลอดทั้งปีจากการจัดกิจกรรม

เคิร์กกลีส์ -
"Lion Boy"

ฮัลล์ -
"20,000
Leagues
Under
the Sea"

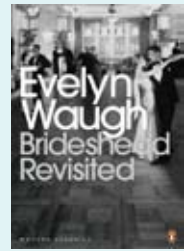
น็อตติงแฮม -
"Lady Chatter-
ley's Lover"

นอร์วิชแอนด์นเซียร์ -
"Fair Stood the Wind
for France"

อ็อกฟอร์ด -
"Brideshead Revisited"

บริสตอล -
"The Siege"

ไบรตัน -
"Alice in
Wonderland"

ต่างๆ ในเมืองนั้น เช่น ที่เมืองเคิร์กลีส์ หนังสือ “Lion Boy” ได้กลายเป็นตัวสำหรับเข้าชมงานดนตรี งานเดินรำ งานแสดงศิลปะ งานแสดงการเล่านิทาน หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ผู้ที่อ่านหรือพกพา “Lion Boy” จะได้รับการต้อนรับจากงานทุกแห่งทั่วทั้งเมือง

นอกจากโครงการ “หนังสือ ๗ เรื่องสำหรับ ๗ เมือง” แล้ว สำนักพิมพ์เพนกวินก็ยังมีโครงการสร้าง “ชุมชนนักอ่าน” ควบคู่ไปด้วย โดยการเปิดเว็บไซต์ให้ประชาชนเข้ามาพูดคุย วิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความเห็นต่อหนังสือที่พวกเขาอ่าน ซึ่งได้รับความสนใจจากประชาชนมาก และได้รับคำชมจากหนังสือพิมพ์ในอังกฤษว่าเป็นเว็บไซต์ที่ดีที่สุดสำหรับชุมชนนักอ่าน

One Book One Twitter : ชุมชนคนอ่านบนโลกไซเบอร์

เมื่อปี ๒๐๐๙ เอดินบะระเลือกหนังสือ
การผจญภัยของไดโนเสาร์ “The Lost
World” ของ Arthur Conan Doyle มา
กระตุ้นชาวเมืองให้อ่าน เดือนเมษายน
๒๐๑๐ ดับลินชวนชาวเมืองให้พร้อมใจ
กันอ่านหนังสือของ Oscar Wilde “The
Picture of Dorian Gray” และเมื่อไม่
นานนี้ นักอ่านชาวไอร์แลนด์ (อังกฤษ) ก็จัดจ่อ
กันอยู่กับนิยาย “From Russia with Love”
(เรื่องหนึ่งในชุด James Bond) ของ Ian
Fleming

ตอนนี้มีโครงการใหม่ คอนเซ็ปต์เดียวกับ
“อ่านกันทั้งเมือง - One Book One City”

แต่ก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง คือต้องการให้ “คนทั้ง
โลก” อ่านหนังสือเรื่องเดียวกัน และใช้ชื่อว่า
“One Book One Twitter”

ไอเดียของ Jeff Howe* บรรณาธิการ
นิตยสาร Wired และผู้เขียนคอลัมน์ “The
Rise of Crowdsourcing” ในนิตยสาร

* ก่อนมาทำงานที่ “Wired” Howe เคยเป็นบรรณาธิการอาวุโสที่ Inside.com และเขียนบทความใน Village Voice เคยทำงานเป็นนักข่าวและเดินทางไปทำข่าวทั่วโลกมาแล้ว ๑๕ ปี เขียนข่าวให้กับ Time Magazine, U.S. News & World Report, The Washington Post, Mother Jones และสิ่งพิมพ์อื่นๆ อีกมาก ปัจจุบันอยู่ในนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

เดียวกันนี้ เขาสร้างบล็อก crowdsourcing.com และนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือมากกว่า ๕ ปีแล้ว เขาเห็นว่าถ้าทุกคนที่เล่นทวิตเตอร์พร้อมใจกันอ่านหนังสือเรื่องเดียวกันในช่วงเวลาเดียวกัน และอภิปรายแสดงความคิดเห็นกันขึ้นมาเป็น “บุ๊กคลับนานาชาติ” แล้วจะเป็นอย่างไร?

เขาซื้อผ่านคอแลมันที่เขียนประจำในนิตยสาร และทวิตถึงสมาชิกแฟนบล็อกของเขา ให้ทุกคนช่วยกันเสนอชื่อหนังสือที่จะ “อ่าน” พร้อมกันทั่วโลกและนำมาอภิปรายกันผ่านทางเน็ต รอบแรกได้หนังสือจากจำนวนเสียงโหวตสูงสุด ๑๐ อันดับแรก คือ

- *American Gods* - Neil Gaiman
- *Fahrenheit 451* - Ray Bradbury
- *1984* - George Orwell
- *Brave New World* - Aldous Huxley
- *Slaughterhouse Five* - Kurt Vonnegut
- *Catch - 22* - Joseph Heller
- *100 Years of Solitude* - Gabriel Garcia Marquez

- *Catcher in the Rye* - J.D. Salinger
- *God of Small Things* - Arundhati Roy
- *Song of Solomon* - Toni Morrison

(๖ เรื่องแรกมาจากเสียงโหวตของสมาชิกทั้งทางบล็อกและนิตยสาร ส่วน ๔ เรื่องหลังมาจากกลุ่มเพื่อนร่วมงานของเขา)

จากรายชื่อ ๑๐ เล่มที่กำหนดให้โหวตกันในช่วง ๒ สัปดาห์ ปรากฏว่า “*American Gods*” ของ Neil Gaiman มีจำนวนผู้เลือกสูงสุด พวกเขาตกลงกันว่าจะอ่านและอภิปรายกันในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้

“เป้าหมายของ ‘One Book One Twitter’ ก็เหมือนกับ ‘One Book One City’ คือต้องการให้คนจำนวนมากๆ อ่านและถกกันถึงหนังสือเล่มเดียวกัน เราพยายามจะให้คนรักหนังสือและอ่านหนังสือ พร้อมๆ กับให้พวกเขา (ผู้อ่าน) มีเวทีและโอกาสเสนอความคิดเห็นของเขาด้วย” Howe อธิบายไว้ใน wired.com

“ก็คล้ายๆ กับโปรแกรมการอ่านที่จัดกันในอเมริกาทั่วประเทศนั่นแหละ ซีแอตเติล

เริ่มในปี ๑๙๙๘ ให้ชาวซีแอตเติลทั้งเมืองอ่าน “The Sweet Hereafter” ของ Russell Banks ตามมาด้วยซิกาโกกับเรื่อง “To Kill a Mockingbird” ผมก็เลยอยากให้มันเกิดขึ้นผ่านทางเน็ต ผ่านทวีตเตอร์แบบไม่มีข้อจำกัดว่าอยู่เมืองไหนหรือส่วนใดของโลก”

“American Gods” เป็นเรื่องของ Shadow นักโทษที่เพิ่งออกมาจากคุกและเดินทางไปทั่วอเมริกาพร้อมกับ Mr. Wednesday ผู้ลึกลับที่อ้างว่าอดีตเขาเคยเป็นพระเจ้ามาก่อน

Gaiman ผู้เขียน “American Gods” เห็นว่า แนวคิด “One Book One Twitter” เป็นแนวคิดที่น่าสนใจและจะสร้างบู้กคลับได้ทั่วโลก แต่เขาก็มีความกังวลอยู่ว่า “หนังสือเรื่องนี้มีทั้งคนชอบและไม่ชอบ บางคนถึงกับเกลียด มันอาจกลายเป็นประเด็นว่า หนังสือนี้ทำให้เกิดการแตกแยกขึ้นมาได้”

Howe เขียนไว้ในบล็อกของเขาว่า “ทุกคนเข้าร่วมได้โดยไม่ต้องมีอุปสรรคอะไรเลย เพียงแต่คุณต้องมีหนังสือและเวลาอ่าน ไม่ว่าจะตอนั่งรถไปทำงาน อ่านในวันหยุด หรืออ่านก่อนนอน แล้วเรามาคุยกัน”

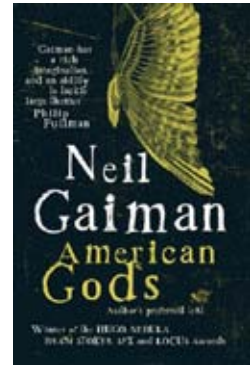
“บางทีคุณอาจนึกไม่ออกว่าจะพูดอะไร แต่ในเมื่อคุณรู้ว่าทุกคนก็อ่านหนังสือเล่มเดียวกันเหมือนกับคุณ คุณก็อาจจะนึกถึงหัวข้อสนทนาง่ายๆ ขึ้นมา ‘คุณคิดยังไงกับหน้า ๗๓ ฉันทึ่งอ่านไปตอนที่เกิด... ไม่อยากเชื่อเลย’ หรือถ้าคุณชอบหนังสือเล่มนี้ อ่านแล้วไม่อยากจะวาง คุณก็บอกออกไป แต่ถ้าคุณอ่านแล้วไม่ชอบ คุณก็บอกออกไป”

เขาย้ำว่า “ในหมู่คนจำนวนมากไม่ได้ชอบเหมือนกันทุกอย่าง แต่สิ่งหนึ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ สิ่งที่ภาษาทางวิชาการเรียกว่า ‘ทุนทางสังคม’ ทุนทางสังคมก็คือเกิดคอนเนคชั่น ผลที่ตามมาก็คือคุณได้เพื่อนใหม่ หรือบางทีก็อาจจะได้งานใหม่”

“ผมรักหนังสือ และคุณก็เหมือนกัน พวกเราที่รักหนังสือมารวมกันโดยไม่ต้องจำกัดเรื่องเขตแดนทางภูมิศาสตร์ ทุกคนสามารถเข้ามาแชร์ อ่านและแสดงความเห็น ถ้าคุณอยากจะเข้าร่วมกับ ‘คนกลุ่มใหญ่’ คุณก็ต้องแน่ใจว่าคุณก็ทำสิ่งที่คนส่วนใหญ่เขาให้ความสนใจ One Book One Twitter สนใจหนังสือ และเราจะยกมาพูดคุยกันทีละเล่ม”

“อย่าถามว่าชุมชนให้อะไรกับคุณ แต่ถามว่าคุณให้อะไรกับชุมชน - สร้างชุมชนให้เป็นนักอ่าน - นี่คือนักอ่าน - นี่คือนักอ่านของผม”

๕ พฤษภาคม ๒๐๑๐ ดีเดย์วันแรกของ “One Book One Twitter” อย่างเป็นทางการ (add tweets ได้ที่ #1b1t) ประเดิมเรื่องแรกด้วย “American Gods” Howe กำหนด

ระยะเวลา “อ่าน” ไว้ ๘ สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์ให้ทุกคนอ่านกัน ๒-๓ บท (ประมาณ ๗๐-๑๐๐ หน้า) และนำมาอภิปรายกัน (หนังสือมีทั้งหมด ๓๐ บท) เขาให้ทุกคนตามอัปเดตข้อมูลได้ที่ @1b1t2010 มีผู้ติดตามมากกว่า ๑,๕๐๐ คนต่อวัน หลังการเปิดตัว

Jumpstart's Read : อ่านเรื่องเดียวกัน วันเดียวกัน ทั่วโลก

มูลนิธิเพียร์สันสร้างประวัติศาสตร์ให้
เด็ก ๆ กว่า ๒ ล้านคนทั่วโลก อ่านหนังสือเรื่อง
เดียวกันในวันเดียวกัน (๑๗ ตุลาคม ๒๐๑๐)

มูลนิธิเพียร์สันมีโครงการสนับสนุนการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนหรือปฐมวัยที่ใช้ชื่อว่า “Jumpstart’s early education program” โดยเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๐๐๑ แต่ละปีจะคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย และตั้งใจจะเป็นครูในโรงเรียนสอนเด็กเล็ก โดยมูลนิธิเพียร์สันจะจัดอบรมทักษะต่างๆ ให้กับบุคคลเหล่านี้แบบให้เปล่า ผู้ที่ผ่านหลักสูตรและเข้าทำงานในศูนย์เด็กเล็กหรือเป็นครูในโรงเรียนอนุบาลจะได้รับเงินทุนสนับสนุนและทรัพยากรต่างๆ จากมูลนิธิฯ ตลอดช่วง ๒ ปีแรกของอาชีพครู

ในปี ๒๐๐๖ มูลนิธิเพียร์สันและกลุ่มภาคีธุรกิจสำนักพิมพ์ (The Financial Times Group, The Penguin Group และ Pearson Education) เห็นร่วมกันว่าองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยพัฒนาเด็กในด้านภาษา การรู้หนังสือ และทักษะต่างๆ ต้องเตรียมตัวมาตั้งแต่ระดับก่อนเข้าโรงเรียน และเด็กๆ ในชุมชนที่ยากจนและด้อยโอกาสยังขาดแคลนหนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก จึงได้ร่วมกันสนับสนุนจัดทำโครงการใหม่ขึ้นมา คือโครงการ “Jumpstart’s Read” จุดประสงค์เพื่อรวบรวมหนังสือและเงินทุนส่งไปช่วยเหลือเด็กๆ ใน

ชุมชนยากจนให้ได้มีโอกาสเรียนรู้และใกล้ชิดกับหนังสือตั้งแต่ก่อนวัยเรียน

มีการเปิดรับบริจาคหนังสือเพื่อกระจายไปสู่เด็กๆ ในแต่ละภูมิภาคของสหรัฐอเมริกา และลาตินอเมริกา ขณะเดียวกันทางมูลนิธิฯ ก็ต้องการสร้างสถิติในการอ่านหนังสือเรื่องเดียวกัน-ในวันเดียวกัน อันเป็นที่มาของโครงการที่ชื่อว่า “Jumpstart’s Read for the Record” ซึ่งดำเนินการปีละครั้งต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่ปี ๒๐๐๖ และทำลายสถิติเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ

ในปี ๒๐๐๖ มูลนิธิเพียร์สันได้จัดพิมพ์หนังสือภาพสำหรับเด็ก เรื่อง “The Little Engine That Could” (ของ Watty Pipe) หนังสือกว่าแสนเล่มส่งไปให้กับเด็กๆ และปีต่อมา “The Story of Ferdinand” (ของ Munro Leaf) พิมพ์ในเวอร์ชันภาษาอังกฤษเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ เล่ม และในเวอร์ชันภาษาสเปนอีกกว่า ๘,๐๐๐ เล่ม แจกให้กับเด็กๆ ในชุมชนยากจนและด้อยโอกาสทั่วทั้งลาตินอเมริกาและสหรัฐในวันเดียวกัน (๒๐ กันยายน ๒๐๐๗) พร้อมกับเงินสนับสนุนในโครงการกว่าล้านดอลลาร์

ตั้งแต่ปี ๒๐๐๘ โครงการ Jumpstart’s Read for the Record ได้เพิ่มรูปแบบของการอ่านออนไลน์เข้ามาในโครงการด้วย เพื่อสร้างสถิติในการอ่านหนังสือเรื่องเดียวกันพร้อมๆ กันทั่วโลกให้เพิ่มขึ้น โดยการชักชวนให้ผู้ที่อ่านออนไลน์ให้อ่านในวันเดียวกันตามที่โครงการกำหนด และระบุชื่อและประเทศในแบบสอบถามหลังจากอ่านจบ (การนับจำนวนจึงมีทั้งผู้ที่อ่านหนังสือเล่มที่พิมพ์แจก และจำนวนรายชื่อของผู้ที่เข้ามาอ่านออนไลน์)

ในปี ๒๐๐๘ Jumpstart’s Read for the Record ชวนให้อ่าน “Corduroy” (ของ Don Freeman) มีนักอ่านเข้าร่วมกิจกรรม ๖๘๘,๐๐๐ คน

ปี ๒๐๐๙ จำนวนผู้อ่านเพิ่มขึ้นจากสถิติเดิมอย่างมหาศาล มีผู้อ่านพร้อมกันทั่วโลกถึง ๒,๐๑๙,๗๕๒ คน จากหนังสือภาพเรื่อง “The Very Hungry Caterpillar” (ของ Eric Carle)

และในปี ๒๐๑๐ การทำลายสถิติเดิมก็เพิ่มขึ้นเป็น ๒,๐๕๗,๕๑๓ คน ในการอ่านเรื่องเดียวกัน - วันเดียวกัน เมื่อ ๑๗ ตุลาคม

๒๐๑๐ จากหนังสือ “The Snowy Day”
(ของ Ezra Jack Keats)

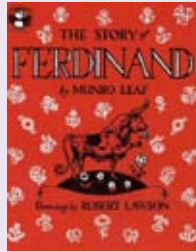
ความสำเร็จในการสร้างสถิติเป็นเรื่องที่น่าดีใจ แต่สิ่งที่สำคัญคือ Jumpstart’s Read ได้เปิดประตูให้ผู้ที่เห็นความสำคัญของการปลูกฝังทักษะการอ่านมาพบปะกัน ก่อเกิดเป็นกระแสธารของเงินบริจาคเพื่อการจัดพิมพ์หนังสือและแจกจ่ายหนังสือไปให้เด็กทั่วโลก

ในปี ๒๐๐๙ มีผู้บริจาคหนังสือถึง ๒๗๕,๐๐๐ เล่ม พร้อมกับระดมทุนได้อีกถึง ๑.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กก่อนวัยเรียน

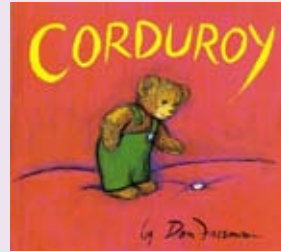
รวมระยะเวลาตั้งแต่เริ่มโครงการ “Jumpstart’s Read” สามารถระดมทุนได้แล้วถึง ๖.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และรวบรวมหนังสือได้แล้วกว่า ๘๐๐,๐๐๐ เล่มเพื่อนำไปบริจาคให้กับเด็กที่ขาดแคลนหนังสือ

ปี ๒๐๐๖

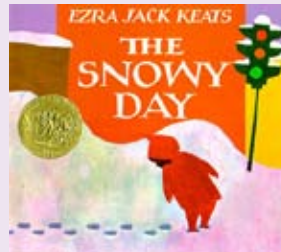
ปี ๒๐๐๗

ปี ๒๐๐๘

ปี ๒๐๐๙

ปี ๒๐๑๐

ABC To Read : จิตอาสาสร้างนักอ่าน

“ABC To Read” หรือ Assisting Berkshire Children To Read เป็นทั้งชื่อขององค์กรและชื่อโครงการในแคว้นบาร্কเชียร์ของสหราชอาณาจักร จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มผู้มีจิตอาสาที่ต้องการช่วยเหลือสังคม มีพันธกิจที่จะดึงเด็กๆ ให้หันมาอ่านหนังสือโดยใช้อาสาสมัครเป็นตัวเชื่อมระหว่างหนังสือกับเด็ก (ที่ไม่ชอบการอ่านหนังสือหรือมีปัญหาในการอ่าน) อาสาสมัครของ ABC To Read จะช่วยให้เด็กๆ ได้พบกับความสนุกสนานในการอ่าน และทำให้เด็กๆ ได้พบว่าพวกเขาก็สามารถสร้างความสนุกสนานนั้นได้โดยการอ่านด้วยตัวเอง

องค์กร “ABC To Read” จัดตั้งขึ้นในปี ๒๐๐๔ รับอาสาสมัครเข้ามาฝึกอบรมและสนับสนุนให้อาสาสมัครเหล่านั้นไป

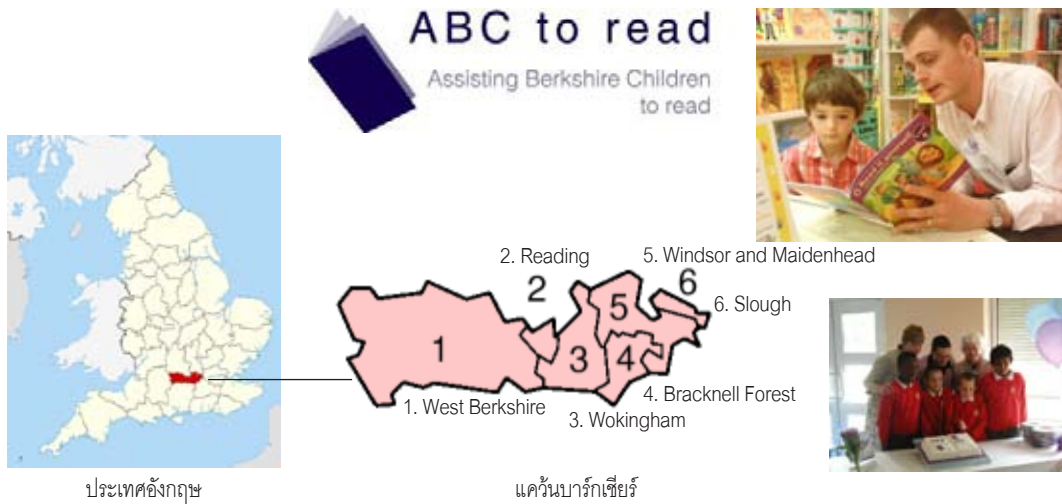
ทำงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนประถมฯ ต่างๆ ที่อยู่ในแคว้นบาร্কเชียร์ โดยแต่ละปี จะกำหนดโซนหรือชุมชนเป้าหมาย ประมาณ ๓-๕ ชุมชนต่อปี

“หัวใจในการทำงานของพวกเราก็คือเด็กๆ จะต้องมีความสุขและรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จในการอ่านได้ เพื่อให้พวกเขามองว่าการอ่านเป็นเรื่องที่สนุก” “ABC To Read” อธิบายไว้บนเว็บไซต์

อาสาสมัครที่ผ่านการอบรมจะไปที่โรงเรียนประถมในบาร์กเชียร์ สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง พร้อมกับหนังสือ และอยู่ร่วมกับเด็กๆ ๓ คน ต่ออาสาสมัคร ๑ คน การอยู่ร่วมกันใช้เวลาครึ่งละครึ่งชั่วโมง โดยการอ่านหนังสือให้เด็กๆ ฟัง และ “ร่วมกันอ่าน”

กับเด็กๆ พร้อมๆ กับการเล่นเกมและกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการพูดคุยกันถึงเรื่องราวในหนังสือที่พวกเขาเพิ่งอ่านจบไป

กิจกรรมทั้งหมดเพื่อให้เด็กๆ มีทัศนคติในทางบวกต่อหนังสือ และให้เด็กๆ หันมาอ่านหนังสือด้วยตัวเอง

ประเทศอังกฤษ

แคว้นบาร์กเชียร์

ในปีหนึ่งๆ มีเด็กๆ หลายร้อยคนเข้ารับการฝึกฝนกับอาสาสมัครของ “ABC To Read” การสำรวจขององค์กร (ในปี ๒๐๐๘-๒๐๐๙) พบว่า เด็กเกินร้อยละ ๙๐ อ่านหนังสือเก่งขึ้น มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น และที่สำคัญคือ มีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้น

- ร้อยละ ๙๔.๗ อ่านหนังสือได้ดีขึ้น และร้อยละ ๙.๐ อ่านได้ในระดับดีมาก
- ร้อยละ ๙๔.๐ มีความมั่นใจในการอ่านด้วยตัวเอง
- ร้อยละ ๙๔.๐ มีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้น

ในช่วงปี ๒๐๐๙ เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนตกงานกันมาก จำนวนอาสาสมัครที่มาทำงานกับ “ABC To Read” ก็เพิ่มขึ้นด้วย แต่ปัญหาก็คือ เงินบริจาคเข้าองค์กรมีจำนวนลดน้อยลง งบประมาณสำหรับการจัดอบรมอาสาสมัครและค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่นๆ จึงค่อนข้างฝืดเคือง

“ABC To Read” จึงจัดให้มีกิจกรรม “เดิน ๗ ไมล์ เลียบแม่น้ำเทมส์” ในปลายเดือนมีนาคม ๒๐๑๐ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการระดมทุนเพื่อสนับสนุนการสอนและส่งเสริมการอ่านให้กับเด็กๆ ในชุมชนต่างๆ ของบารักเคียวรีให้ดำเนินต่อไป

โอบามา “อ่าน” หนังสือให้เด็กฟัง

‘อ่านหนังสือให้เด็กฟัง’ เป็นวิธีหนึ่งในการชักชวนให้เด็กอยากอ่านหนังสือด้วยตัวเอง ประธานาธิบดีบารัค โอบามา ก็ใช้รูปแบบเดียวกันนี้กับเด็กประถมศึกษาปีที่ ๒ ในรัฐเวอร์จิเนีย

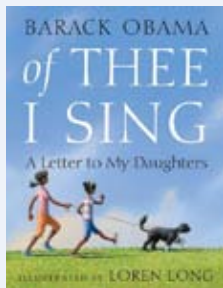
๑๗ ธันวาคม ๒๐๑๐ ที่ห้องสมุดของโรงเรียนประถมศึกษา ลองบรานซ์ ในอาร์ลิงตัน เวอร์จิเนีย กลุ่มเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ประมาณ ๙๐ คน นั่งกันอยู่บนพื้นที่ปูด้วย

พรม เบื้องหน้าของพวกเขาคือประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา

ประธานาธิบดีโอบามานั่งอยู่บนเก้าอี้ไม้ ในมือถือหนังสือภาพสำหรับเด็ก

“เด็กๆ... ผมจะอ่านให้พวกหนูฟัง” โอบามาเริ่มต้นท่ามกลางเสียงหัวเราะกึกกักอย่างมีความสุขของเด็กๆ เขายกหนังสือภาพขึ้น หันปกมาทางเด็กๆ พร้อมกับอ่านชื่อเรื่อง “ออฟ ธิ ไอ ซิง” * และบอกว่าเรื่องนี้เขาเขียนขึ้นในแบบจดหมายถึงลูกสาวของเขา

* “Of Thee I Sing : A Letter to My Daughters” เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็ก โดยบารัค โอบามา เขียนขึ้นก่อนที่เขาจะได้รับเลือกตั้งเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อปี ๒๐๐๘ หนังสือเพิ่งพิมพ์เสร็จและวางตลาดเมื่อ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ เป็นหนังสือที่เขาเขียนขึ้นเล่มที่ ๓ ตามที่โอบามาเคยให้สัญญาไว้ว่าจะเขียนหนังสือเด็ก (ตอนที่เพิ่งได้รับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกเมื่อปี ๒๐๐๔) เขียนในลักษณะของการสื่อความจากโอบามาไปยังลูกสาวทั้งสองของเขา คือ “มาเลีย” และ “ซาซ่า” เนื้อหาเป็นการยกย่องชาวอเมริกันที่สร้างชื่อเสียงไว้ ๑๓ คน คือ George Washington, Abraham Lincoln, Martin Luther King, Neil Armstrong, Sitting Bull, Cesar Chavez, Billie Holiday, Maya Lin, Albert Einstein, Georgia O’Keefe, Jackie Robinson, Helen Keller และ Jane Addams เป็นหนังสือปกแข็ง มีทั้งหมด ๔๐ หน้า ภาพโดย ลอเรน ลอง รายได้จากการจำหน่ายทั้งหมดจะนำเข้ากองทุนช่วยเหลือบุตรหลานของทหารอเมริกันที่เสียชีวิตหรือพิการ

โอบามาเริ่มอ่านเนื้อหาบางตอนให้เด็กฟัง เริ่มจากอัลเบิร์ต ไอสไตน์ “เขาเป็นคนที่ฉลาดที่สุด” ตามมาด้วยแจ็กกี้ โรบินสัน “เขาเป็นชาวแอฟริกัน-อเมริกันคนแรกที่เล่นในลีกเบสบอล” ...และมาปิดท้ายที่อับราฮัม ลินคอล์น

“พวกหนูรู้จักกันไหมว่าอับราฮัม ลินคอล์นเป็นใคร?” โอบามาถามเด็กๆ

“รู้จัก...” เสียงตอบของเด็กๆ ประสานขึ้นพร้อมๆ กัน “เขายกเลิกการมีทาสในสหรัฐฯ”

เมื่ออ่านจบ โอบามาเซ็นต์ชื่อของเขาไว้ในหนังสือเล่มนั้นก่อนจะมอบให้ห้องสมุดของโรงเรียน และบอกกับเด็กๆ ว่า “พวกหนูอ่านเรื่องราวของพวกเขาเหล่านี้ได้จากหนังสือ พวกเขา-ซึ่งมีทั้งผู้ที่กล้าหาญ ผู้ที่

มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และเฉลียวฉลาด ก็เช่นเดียวกันกับพวกหนูๆ นี้แหละ”

จากนั้น โอบามาก็อ่านกลอนคริสต์มาสจากหนังสือภาพ “Twas the Night Before Christmas” ของ Clement Clark Moore (1779-1863) และหยุดบางช่วงให้เด็กๆ แสดงความเห็นหรือชวนให้ตอบคำถามเมื่อถึงตอนสำคัญๆ

“หวังว่าพวกหนูทุกคนจะสนุกกันนะ” โอบามาเปรยขึ้นหลังจากอ่านเรื่องที่สองจบพร้อมกันนั้นก็พูดถึงความสนุกที่ได้เปิดห่อของขวัญในวันคริสต์มาส เขาบอกเด็กๆ ให้นึกถึงเด็กที่ฐานะยากจนด้วย “ใช่ๆทุกคนจะโชคดีเหมือนพวกเรา ยังมีเด็กอีกมาก

บางตอนจาก "Of Thee I Sing" (Albert Einstein, Sitting Bull, Billie Holiday)

ที่ไม่เคยได้รับของขวัญในวันคริสต์มาสเลย เพราะพ่อแม่ของเขาไม่มีเงิน”

โอบามาตอบคำถามเด็กๆ เกี่ยวกับชีวิตในทำเนียบขาวของเขา

(เด็ก) : ประธานาธิบดีงานยุ่งมาก แล้วท่านเขียนหนังสือนี้ (Of Thee I Sing)... ได้อย่างไรครับ?

โอบามา : จริงๆ แล้วผมเขียนเสร็จตั้ง

แต่สองปีที่แล้ว ก่อนจะมารับตำแหน่งประธานาธิบดี ตอนนั้นผมเขียนไปแล้วสองเล่มเป็นหนังสือผู้ใหญ่ แล้วมีคนมาถามว่าสนใจจะเขียนหนังสือสำหรับเด็กไหม แล้วผมบอกรายได้ให้กับการกุศล ผมบอกว่าเอาสิ ผมอยากทำ แล้วผมก็เขียนเสร็จตั้งแต่ตอนนั้น แต่หลังจากนั้นก็ใช้เวลาอีกนานเพื่อให้ได้ภาพที่งดงามคือศิลปินที่วาดภาพ เขาอยากให้แต่ละหน้าออกมาประณีตที่สุด

ก็เลยใช้เวลานาน นี่แหละ หนังสือถึงเพิ่งออกมาตอนนี่

(เด็ก) : อยู่ในทำเนียบขาวทั้งวันสนุกหรือเปล่าคะ? ได้เดินเล่นวิ่งเล่นรีเปล่าคะ?

โอบามา : ที่จริงแล้วงานที่ทำเนียบขาวเยอะมาก ส่วนใหญ่เวลาก็หมดไปกับการทำงาน แต่บางทีก็สนุกนะ เพราะทำเนียบขาวมีแขกมาเยี่ยมเยียน แล้วก็มีคนมาดูเยอะมากเพราะมันเป็นตึกที่สวยงาม แล้วยังมีสนามหญ้าด้านหลังที่เรียกว่า ‘สนามหญ้าทางใต้’ ผมพาเจ้าโบ (สุนัข) ไปเดินเล่นอยู่บ่อยๆ ในตอนกลางวันก็สนุกนะ บางทีก็วิ่งเล่นกับเจ้าโบด้วย แล้วบางครั้งก็ต้องเก็บอุจจาระที่มันถ่ายด้วย

(เด็กทั้งกลุ่ม) : อี๋...

โอบามา : เพราะผมไม่อยากทิ้งไว้ให้สนามหญ้าสกปรก ถ้าพวกหนูมีสุนัข หนูต้องพามันไปเดินเล่นด้วยนะ แล้วควรเก็บให้สะอาดหลังจากที่มันถ่ายด้วยนะ

.....

ก่อนกลับ โอบามาถ่ายภาพร่วมกับเด็กๆ จับมือกับเด็กๆ พร้อมกับอวยพรให้ทุกคนมีความสุขในช่วงคริสต์มาส

แหล่งข้อมูล

Allis, Sam. *America's Athens shrugged*. Boston Globe (June 13, 2010) http://www.boston.com/ae/books/articles/2010/06/13/americas_athens_shrugged/?page=1

Blue, Sarah. *One Book, One Twitter*. (May 25, 2010) <http://www.chaordix.com/blog/2010/05/25/one-book-one-twitter/>

Ciabattari, Jane. *One Book, One Twitter or #1b1t*. (April 13, 2010) http://bookcritics.org/blog/archive/adventures_in_e-reading_one_book_one_twitter/

Dublin : *One City, One Book* : <http://www.dublinonecityonebook.ie/>

<http://www.abctoread.org.uk/>

<http://www.cityofliterature.com/ecol.aspx?sec=6&pid=26>

<http://www.crowdsourcing.com/>

http://www.jstart.org/site/PageServer?pagename=about_2010

<http://www.literacytrust.org.uk/Campaign/citywideinitiatives.html>

<http://www.wired.com/epicenter/2010/03/one-book-one-twitter/>

Kehe, Marjorie. *Obama adds a children's book to his publishing credentials*. (September 14, 2010) <http://www.csmonitor.com/Books/chapter-and-verse/2010/0914/Obama-adds-a-children-s-book-to-his-publishing-credentials>

Lerner, Mason. *Reading group book creates controversy*. The Daily News (January 28, 2006) <http://galvestondailynews.com/story.lasso?ewcd=20bcbeec45a0a633ca9a98f9b5830fd0>

Negrin, Matt. *Obama reads his book to kids*. December 17, 2010 http://www.politico.com/politico44/perm/1210/a_little_selfpromotion_ec28f75b-f3c1-438f-bdd3-f2267094445c.html

Of Thee I Sing: A Letter to My Daughters. <http://www.randomhouse.com/catalog/display.pperl?isbn=9780375835278>

One Book, One Chicago : <http://www.chipublib.org/>
'One Book, One Twitter' launches worldwide book club with Neil Gaiman. Guardian.co.uk, (May 4, 2010) <http://www.guardian.co.uk/books/2010/may/04/one-book-one-twitter-book-club>

One book, one World. (May 4, 2010) <http://book.sunderskin.blogspot.com/2010/05/one-book-one-world.html>

Smith, Mark S. *Obama reads his children's book to 2nd graders*. The Seattle Times (December 17, 2010) http://seattletimes.nwsourc.com/html/nationworld/2013702821_apusobamabookhtml?syndication=rss

Spillius, Alex. *Barack Obama releases children's book Of Thee I Sing* (Nov 16, 2010) <http://www.telegraph.co.uk/culture/books/8138576/Barack-Obama-releases-childrens-book-Of-Thee-I-Sing.html>

Tapper, Jake. *New Children's Book Coming from President Obama*. ABC News (September 14, 2010) <http://blogs.abcnews.com/politicalpunch/2010/09/new-childrens-book-coming-from-president-obama.html>

Valdes, Marcela. *Ready, Set, Read! The 'One Book, One Twitter' Discussion Schedule*. (May 5, 2010) <http://www.wired.com/epicenter/2010/05/ready-set-read-the-one-book-one-twitter-discussion-schedule/>

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีบทบาทหน้าที่ในการประสานกลไก นโยบาย และปัจจัยการขยายผลจากทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการสร้างเสริมพฤติกรรม และวัฒนธรรมการอ่านให้เข้าถึงเด็ก ครอบครัวและชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงหนังสือ

คณะกรรมการกำกับทิศทางแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ประธาน :	รศ.นพ.ปัญญา ไข่มุก	
กรรมการ :	ดร.อมรา ปฐภิญโญบูรณ์	คุณเข็มพร วิรุณราพันธ์
	รศ.ดร.วิลาสินี อดุลยานนท์	
กรรมการและเลขานุการ :	คุณสุดใจ พรหมเกิด	

คณะกรรมการที่ปรึกษาแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ผู้ทรงคุณวุฒิ :	รศ.ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์	คุณโอม รัชเวทย์
	คุณสุรพล พิทยาสกุล (พล ข่าวดสด)	
กรรมการ :	ดร.จรรย์ฤทธิ์ สินธุพันธุ์	อ.นับทอง ทองใบ
	คุณพาฝัน ศุภวานิช	คุณอมราพร แผ่นดินทอง
	คุณพิรุณ อนุวัชศิริวงศ์	
ผู้จัดการ :	คุณสุดใจ พรหมเกิด	
เลขานุการ :	คุณพวงผกา แสนเชื้อนสี	
ผู้ช่วยเลขานุการ :	คุณกนกกาญจน์ เขียมชื่น	

ร่วมสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบาย โครงการ กิจกรรม เพื่อสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่านกับเราได้ที่

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

๔๒๔ หมู่บ้านเงาไม้ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แยก ๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์

แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ กิด ๓

E-mail : happy2reading@gmail.com Website : www.happyreading.in.th

มอบความสุขทุกครั้งด้วยหนังสือ

พิมพ์ด้วย **SOY INK** หมึกปลอดภัย
ไม่ใช้ระบบเคลือบปกเพื่อร่วมกันดูแลโลก